

บทที่ 7

พระคริสต์ตามความเชื่อในตรีเอกานุภาพ

หรือว่าพระคริสต์ตามพระคัมภีร์?

คำเรียกต่าง ๆ ของพระคริสต์นั้นพิสูจน์ความเป็นพระเจ้าของพระองค์หรือไม่?

ในบทที่แล้ว เราได้ตรวจสอบข้อสงสัยว่ามีคำสอน พระราชกิจ หรือคำเรียกพระคริสต์ที่บ่งชี้ว่าพระองค์ทรงเป็นพระเจ้าหรือไม่ คำเรียกว่า “ผู้เผยวาทนะ” หรือ “ปุโรหิต” หรือ “กษัตริย์” บอกเราว่าพระเยซูทรงเป็นพระเจ้าหรือไม่? เราได้เห็นกันแล้วว่าแม้แต่คำเรียกว่า “กษัตริย์เหนือกษัตริย์ทั้งหลาย” ก็ไม่อาจพิสูจน์ความเป็นพระเจ้าของพระองค์ได้ เพราะกษัตริย์เนบูคัดเนสซาร์ก็ถูกเรียกแบบนั้นเช่นกัน (ดาเนียล 2:37)¹ เช่นเดียวกันกับกษัตริย์อารทาเซอรัส (เอสรา 7:12)² ในยุคสมัยโบราณนั้นไม่ใช่เรื่องแปลกที่จะเรียกกษัตริย์โดยเฉพาะจักรพรรดิว่า “กษัตริย์เหนือกษัตริย์ทั้งหลาย” ถ้าพระองค์ทรงมีกษัตริย์องค์อื่น อยู่ภายใต้อาณัติของพระองค์ เนบูคัดเนสซาร์มีกษัตริย์หลายองค์ อยู่ภายใต้พระองค์ซึ่งรวมทั้งกษัตริย์ของอิสราเอลด้วย พระองค์ทรงเป็นกษัตริย์ของบรรดากษัตริย์มากมาย ดังนั้นคำเรียกที่เด่นชัดของพระองค์จึงเป็น “กษัตริย์เหนือกษัตริย์ทั้งหลาย” ที่ดาเนียลยกยอมรับ ฉะนั้นคำเรียกนี้จึงไม่ได้พิสูจน์ความเป็นพระเจ้าเลย

คราวก่อนเราไม่ได้ค้นดูคำเรียกว่า “บุตรมนุษย์” ที่พระเยซูทรงชอบให้เรียกพระองค์ เมื่อมหาปุโรหิตให้พระองค์สาบานเพื่อตอบคำถามที่ว่า “ท่านเป็นพระคริสต์ พระบุตรของพระเจ้าหรือไม่?” (มัทธิว 26:63) พระเยซูทรงตอบเขาอย่างว่า “ท่านได้พูดแล้ว” แล้วพระองค์จึงเบนความสนใจจาก

¹ ดาเนียล 2:37 “โอข้าแต่กษัตริย์ กษัตริย์จอมกษัตริย์ทั้งหลาย ซึ่งพระเจ้าแห่งฟ้าสวรรค์ได้ทรงประทานราชอาณาจักร อานุภาพ ฤทธิ์เดช และสง่าราศี” (ฉบับไทยคิงเจมส์)

² เอสรา 7:12 “อารทาเซอรัสกษัตริย์เหนือกษัตริย์ทั้งหลาย ถึงเอสราปุโรหิต ธรรมาจารย์ของธรรมบัญญัติแห่งพระเจ้าของฟ้าสวรรค์” (ฉบับมาตรฐาน 2011)

พระบุตรของพระเจ้าไปที่บุตรมนุษย์ที่ว่า “และพวกท่านจะเห็นบุตรมนุษย์...”³ พระเยซูทรงปฏิเสธที่จะใช้คำเรียก “พระบุตรของพระเจ้า” กับพระองค์เอง เพราะมันมีความหมายต่างกันในความคิดของคนที่นี่ รวมทั้งหาปโรทิต

พระเยซูชอบที่จะให้เรียกพระองค์มาตลอดว่า “บุตรมนุษย์” ซึ่งเป็นคำเรียกที่ไม่ได้หมายความว่าอย่างอื่นนอกจาก “มนุษย์” ในภาษาฮีบรูโบราณและภาษาฮีบรูสมัยใหม่ “บุตรมนุษย์” หมายความว่า “มนุษย์”

คำว่า “บุตรมนุษย์” มีปรากฏ 88 ครั้งในพระคัมภีร์ใหม่ซึ่งเน้นไปที่พระกิตติคุณเป็นหลัก โดยมีปรากฏเพียง 4 ครั้งนอกพระกิตติคุณ ตัวอย่างส่วนใหญ่ของคำว่า “บุตรมนุษย์” มาจากพระโอษฐ์ของพระเยซู ซึ่งตามจริงแล้วพระองค์ทรงเอ่ยถึงพระองค์เองว่าบุตรมนุษย์ประมาณ 80 ครั้ง

ในทางตรงกันข้าม คำว่า “บุตรของพระเจ้า” มีปรากฏ 43 ครั้งเท่านั้นในพระคัมภีร์ใหม่ทั้งเล่ม และไม่ค่อยออกจากพระโอษฐ์ของพระเยซู มีเฉพาะในยอห์นเท่านั้นที่พระเยซูเคยตรัสว่า “พระบุตรของพระเจ้า” และมีเพียงสามครั้งเท่านั้น (ยอห์น 5:25, 10:36 และ 11:4) มันน่าสนใจที่ดูเหมือนว่าในสามตัวอย่างสามนี้ พระเยซูจะตรัสถึงพระบุตรของพระเจ้าอย่างอ้อม ๆ และแบบไม่เต็มปากเต็มคำโดยไม่กล่าวถึงพระองค์เองให้ชัด ๆ และชัดเจน เช่นว่า “เราเป็นพระบุตรของพระเจ้า”

ในพระคัมภีร์ใหม่นั้นเราจะไม่พบคำเรียกหรือคำกล่าวจากพระเยซูที่บ่งบอกถึงความเป็นพระเจ้าของพระองค์ เรากำลังกรุยทางเพื่อให้เห็นจุดสำคัญนี้

ผู้เชื่อในตรีเอกานุภาพไม่เต็มใจที่จะพูดถึงพระเยซูว่าเป็นมนุษย์

ในตลอดหลายปีที่ผ่านมา คำสอนของความเชื่อในตรีเอกานุภาพมีผลกับผมอย่างมาก จากทั้งคำสอนที่ผมได้รับและคำสอนที่ผมได้สอนไป จึงเป็นเรื่องยากสำหรับผมที่จะพูดถึงพระเยซูว่าเป็นมนุษย์ ผมคิดว่าผู้เชื่อในตรีเอกานุภาพทุกคนก็คงเป็นแบบนี้เช่นกัน

มนุษย์สำคัญอย่างไร? คำตอบตามปกติก็คือมนุษย์ไม่ได้สลักสำคัญอะไร สมัยที่ผมเรียนเมื่ออยู่ในประเทศจีน เราถูกสอนว่ามนุษย์สืบเชื้อสายตามรูปแบบของลิง ไม่มีรูปแบบของพระเจ้าให้เราพูดถึง แต่หลังจากที่ผมมาเป็นคริสเตียน มันก็กลับแย่กว่านั้นอีก เพราะผมถูกสอนมาว่ามนุษย์เลวทรามสุด ๆ เน่าเฟะจนถึงสันดาน และไม่มีร่องรอยของความชอบธรรมในเขาเลย ตอนนี้มีรูปแบบ

³ มัทธิว 26:64 พระเยซูตรัสตอบว่า “ท่านได้พูดแล้ว แต่เราจะบอกท่านทั้งหลายด้วยว่า แต่นี้ไป พวกท่านจะเห็นบุตรมนุษย์ประทับข้างขวาของผู้ทรงฤทธิ์เดช และเสด็จมาบนเมฆแห่งฟ้าสวรรค์”

ที่แย่กว่าของลึงมาก อย่างน้อยก็ไม่มีใครพูดว่าลึงเลวทรามอย่างสุด ๆ ลึงมีหน้าตาที่น่ารักและห้อยโหนตามต้นไม้ แต่ภาพของมนุษย์ที่เรามีตามความเชื่อในตรีเอกานุภาพนั้นแย่งยิ่งกว่าภาพของมนุษย์ที่เรามีตามความเชื่อในวิวัฒนาการเสียอีก เพราะตอนนี้ ในความเลวทรามอย่างสุด ๆ ของมนุษย์นั้น มีความดีงามยังไม่เท่ากับลึงเลย เรื่องความเป็นมนุษย์ของพระเยซูจึงเป็นสิ่งที่เราพูดไม่ได้แบบเต็มปากเต็มคำและแทบไม่ยอมพูดถึง สำหรับเราแล้วพระเยซูต้องเป็นมากกว่าลึง และมากกว่ามนุษย์ โดยเฉพาะมนุษย์ที่เลวทราม

แต่ปัญหาหนึ่งที่ตามมาก็คือ ถ้าพระเยซูทรงสืบเชื้อสายมาจากอาดัมตามลำดับวงศ์ที่บอกเราไว้ และถ้ามนุษย์เลวทรามสุด ๆ แล้วพระเยซูจะไม่ทรงเลวทรามสุด ๆ ด้วยหรือ? ความคิดเรื่องการสืบทอดความบาปแต่กำเนิดของพระองค์เป็นปัญหาใหญ่กับพวกคาทอลิก พวกคาทอลิกจึงได้ให้มีหลักคำสอนเรื่องการปฏิสนธิที่ปราศจากความบาปสืบทอดของพระแม่มารี⁴ เพื่อจะลบล้างคำสอนดั้งเดิมของพวกเขาเอง เราช่างเฉไฉจากเรื่องหนึ่งไปอีกเรื่องหนึ่งได้ง่าย ๆ โดยที่ไม่มีหลักฐานอะไรจากพระคัมภีร์มาสนับสนุนทฤษฎีของเราสักนิด

จากพื้นหลังและการถูกปลุกฝังความเชื่อในตรีเอกานุภาพของผมนั้น ผมไม่รู้ว่าจะพูดถึงพระเยซูในฐานะมนุษย์อย่างไร ดังนั้นเราจึงพยายามกู้สถานการณ์โดยให้พระองค์เป็นพระเจ้าเสียเลย แต่สิ่งนี้นำไปสู่ปัญหาที่ว่าพระเยซูก็ไม่เหมือนกับพวกเราที่เหลือ คุณก็เลือกเอาว่า พระเยซูทรงเหมือนกับเราหรือไม่เหมือน? เราจนแต้มที่ไม่รู้ว่าพระเยซูทรงเป็นอะไรแน่ ถ้ามนุษย์เลวทราม 100% และถ้าพระเยซูทรงเป็นมนุษย์เหมือนกับเรา ตามหลักศาสนศาสตร์ของเราแล้ว พระองค์ก็ต้องเลวทราม 100% เช่นกัน ไม่มีทางจะบ่ายเบี่ยงเรื่องนี้ได้ คุณจะมีทั้งสองทางไม่ได้ แล้วพระเยซูทรงเป็นมนุษย์ใหม่ หรือว่าพระองค์ไม่เป็น? ถ้าพระองค์ทรงเป็นมนุษย์ พระองค์ก็ทรงเลวทราม ถ้าพระองค์ไม่ทรงเลวทราม พระองค์ก็ไม่ใช่มนุษย์

แม้ว่าผมจะเคยเป็นผู้เชื่อในตรีเอกานุภาพ แต่ผมก็ไม่เคยสอนหลักคำสอนเรื่องความบาปแต่กำเนิด ผมคัดค้านในเรื่องนี้ตั้งแต่ต้น เพราะผมเห็นว่าคำสอนนี้ไม่ได้ยืนตามหลักฐานของพระคัมภีร์

การให้พระคริสต์เป็นพระเจ้าทำให้พระบิดาหมดความจำเป็น

ถ้าเราเอาความเป็นพระเจ้าของพระเยซูออกไป เราจะเหลืออะไร? พระองค์ก็จะเป็นแค่มนุษย์ธรรมดา ๆ พระองค์ทรงถูกปลดจากทุกสิ่ง (พระเจ้าพระบุตร) จนไม่ได้เป็นอะไรเลย นั่นอาจดูเหมือน

⁴ Immaculate Conception of Mary

สถานการณ์ที่แย่นี้ แต่ผมจะชี้ให้เห็นว่าเป็นเช่นนั้น ผมคิดว่าเราติดอยู่ในภาวะที่กลืนไม่เข้าคายไม่ออก จนเมื่อผมเจอทางออก ผมไม่รู้จักจริงๆว่าจะพูดถึงพระเยซูว่าทรงเป็นมนุษย์อย่างไรดี

สิ่งที่เราทำกันมาตามความเชื่อในตรีเอกานุภาพก็คือ ยกพระคริสต์ขึ้นเป็นพระเจ้า ซึ่งไม่ใช่แค่ให้พระองค์เท่าเทียมกับพระเจ้าโดยเนื้อแท้ของพระองค์เท่านั้น แต่จริงๆแล้วเราให้พระองค์ทรงเป็นมากกว่าพระเจ้าเสียอีก โดยมีความเป็นมนุษย์บวกเพิ่มกับความเป็นพระเจ้าของพระองค์ พระเจ้าทรงเป็นพระเจ้าเพียงอย่างเดียว “เท่านั้น” แต่พระเยซูทรงเป็นทั้งพระเจ้าและมนุษย์ ทรงเป็นทั้งพระเจ้าที่สมบูรณ์และก็ทรงเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ ซึ่งในทางปฏิบัติแล้วทำให้พระองค์ทรงเป็นทุกอย่างที่เราต้องการ และการทำเช่นนั้นทำให้พระเจ้าที่เป็นพระเจ้าอย่างเดียวนั้นหมดความจำเป็นลง ไม่ว่าพระเจ้าจะทรงเป็นอะไรก็ตาม พระเจ้าที่เป็นมนุษย์ด้วยจะเป็นมากกว่านั้น

เราได้ทำสิ่งที่เป็นภัยอย่างยิ่ง มีพี่น้องท่านหนึ่งพูดกับผมหลังจบบทที่แล้วว่า “ดูเหมือนสิ่งที่ความเชื่อในตรีเอกานุภาพได้ทำไปก็คือ เปลี่ยนพระเยซูให้เป็นปฏิปักษ์ของพระเจ้าในความหมายเดียวกับที่เราพูดถึงปฏิปักษ์ของพระคริสต์ พูดอีกอย่างก็คือ เราทำให้พระเยซูมาเป็นพระเจ้าที่มาแทนที่พระเจ้า เพื่อจะให้พระบุตรมาแทนที่พระบิดา เราไม่ต้องการพระบิดาอีกต่อไปเพราะพระองค์เป็น “แค่” พระเจ้าเพียงอย่างเดียวเท่านั้น ในขณะที่พระเยซูผู้ทรงเป็นทั้งพระเจ้าและมนุษย์นั้นทรงเป็นมากกว่าพระเจ้าอีก สิ่งที่เราได้สร้างขึ้นในความเชื่อตรีเอกานุภาพก็คือ ปฏิปักษ์ของพระยาห์เวห์ นั่นเป็นเหตุว่าทำไมพวกคริสเตียนจึงไม่ได้ให้ความสนใจกับพระยาห์เวห์มากนัก พวกเขาไม่ต้องการพระบิดา ดังนั้นพวกเขาจึงปรนนิบัติพระองค์แต่ปาก พี่น้องท่านหนึ่งบอกกับผมว่า เมื่อไรก็ตามที่เธอร้องเรียก “พระบิดา” ในใจของเธอจริงๆนั้นหมายถึงพระเยซู ก็อิสยาห์ 9:6 กล่าวว่า พระเยซูทรงเป็นพระบิดาในรันดร์ตามการตีความของผู้ที่เชื่อในตรีเอกานุภาพไม่ใช่หรือ?

เราได้ทำให้พระบุตรของพระเจ้ามาเป็นพระเจ้าพระบุตรผู้มาแทนที่พระบิดา เราจึงไม่ต้องการพระยาห์เวห์อีกต่อไป นี่เป็นบาปเล็กน้อยหรือว่าเป็นบาปใหญ่กันแน่? บรรดาผู้เชื่อในตรีเอกานุภาพจะไม่ยอมรับความบาปใดๆดังกล่าว แต่คำว่า “บาป” อาจเป็นคำที่เบาไปเมื่อคุณเข้าใจสิ่งที่เกิดขึ้น

การออกมาจากความเชื่อในตรีเอกานุภาพนั้น ผมรู้สึกเหมือนว่าผมกำลังตื่นขึ้นจากยากล่อมประสาทสักอย่าง ผมกำลังเริ่มจะเห็นสิ่งร้ายแรงที่ผมได้ทำและที่ได้ทำไว้กับผม เราไม่ได้กำลังพูดถึงการแก้ไขหลักคำสอนย่อยๆที่นั่นที่นั่น แต่กำลังพูดถึงการแก้ไขอย่างมหัศจรรย์และน่าสะพรึงกลัว เพราะเราได้เอาพระยาห์เวห์ออกไปจากชีวิตของเราและออกไปจากคริสตจักรของเรา

เมื่อเราจะอ่านเกี่ยวกับพระยาห์เวห์ในพระคัมภีร์เดิม เรากลับไม่เห็นคำว่า “พระยาห์เวห์” ในนั้น แต่จะมีคำ “องค์ผู้เป็นเจ้า” มาแทน และทุกครั้งที่เราเจอคำว่า “องค์ผู้เป็นเจ้า” เราก็อ่านเป็น “พระเยซู” พระเยซูอย่างนี้ พระเยซูอย่างนั้น พระเยซูกำลังเสด็จมา พระเยซูทรงสร้างฟ้าสวรรค์และ

แผ่นดินโลก ผู้เชื่อในตรีเอกานุภาพทั้งหลายไม่ต้องการพระยาห์เวห์ เพราะเราอ่านคำว่า “องค์ผู้เป็นเจ้าของ” ในพระคัมภีร์เดิมว่า “องค์พระเยซูเจ้า”

เมื่อผู้เขียนสตุดีกกล่าวว่า “องค์ผู้เป็นเจ้าของทรงเป็นผู้เลี้ยงของข้าพเจ้า”⁵ องค์ผู้เป็นเจ้าของคือใครหรือที่คุณนึกถึง? คริสเตียนทั้งหลายจะคิดถึงยอห์น 10:11 ทันทีเพราะพระเยซูตรัสว่า “เราเป็นผู้เลี้ยงที่ดี” พระยาห์เวห์ไม่ได้เกี่ยวอะไรด้วยเลย แต่สตุดี 23 กล่าวตรงตัวว่า “พระยาห์เวห์ทรงเป็นผู้เลี้ยงของข้าพเจ้า” แต่เรานำผู้เลี้ยงอื่นเข้ามาแทนที่พระยาห์เวห์ ที่จริงแล้ว “ผู้เลี้ยง” ที่ตรงกับพระเยซูนั้นไม่ใช่ผู้เลี้ยงในสตุดี 23 แต่เป็นผู้เลี้ยงในเศคาริยาห์ 13:7

พระเจ้า [ยาห์เวห์] จอมทัพตรัสว่า “โอ ดาบเอ๋ย จงตื่นขึ้นต่อสู้ผู้เลี้ยงแกะของเรา และจงต่อสู้ผู้ที่สนิทกับเรา จงตีผู้เลี้ยง และฝูงแกะจะกระจัดกระจายไป แล้วเราจะพลิกมือของเรามาต่อสู้กับตัวเล็กตัวน้อย” (ฉบับ NASB)

นี่คือผู้เลี้ยงแกะที่ตรงกับพระเยซู ผู้ทรงเป็นผู้เลี้ยงที่ดีจากยอห์นบทที่ 10 พระเยซูทรงเป็นผู้เลี้ยงแกะของพระยาห์เวห์ (“ผู้เลี้ยงแกะของเรา”) ไม่ใช่ผู้เลี้ยงแกะผู้มาแทนที่พระยาห์เวห์และได้ขับพระองค์ไม่ให้เข้ามาเกี่ยวข้อง

พระคัมภีร์ของความเชื่อในตรีเอกานุภาพ

ก่อนจะพูดถึงส่วนสำคัญของบทนี้ ผมอยากจะชี้ให้เห็นว่าพระคัมภีร์ฉบับต่าง ๆ ที่เรามีนั่น เป็นพระคัมภีร์ของความเชื่อในตรีเอกานุภาพซึ่งมีการเบี่ยงเบนเล็กน้อย พระคัมภีร์ทั้งหมดถูกดัดแปลง ผมได้ตรวจสอบต้นฉบับภาษาเดิมและแม้แต่หลักฐานของต้นฉบับ และเห็นได้ชัดว่าฉบับแปลภาษาอังกฤษฉบับต่าง ๆ นั้นได้มีการดัดแปลง ถ้าเราไม่รู้ภาษาเดิม บางครั้งการค้นดูจากฉบับแปลต่าง ๆ ก็ช่วยได้ แต่ถึงอย่างนั้นก็ไม่ได้ช่วยอะไรคุณมากนัก เพราะฉบับต่าง ๆ เหล่านั้นเป็นฉบับแปลของความเชื่อในตรีเอกานุภาพทั้งสิ้น ไม่มีฉบับแปลภาษาอังกฤษฉบับใดที่เชื่อถือได้

เมื่อวันก่อนผมเจอฉบับแปลฉบับหนึ่งที่ผมไม่เคยได้ยินมาก่อนคือ พระคัมภีร์ฉบับสมบูรณ์พระคัมภีร์ฉบับนี้พิมพ์เผยแพร่ในปี 1998 จึงไม่เก่ามาก ฉบับนี้แม้ไม่ใช่งานแปลที่สมบูรณ์แต่ก็ได้ให้อีกทางเลือกหนึ่ง ฉบับนี้แปลสตุดี 23:1 เอาไว้ว่า “สดุดีของดาวิด อาโดนายเป็นผู้เลี้ยงของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าจะไม่ขาดสิ่งใด”⁶ “อาโดนาย” นั้นเป็นการพูดตามแบบของชาวยิวที่กล่าวถึง “พระยาห์เวห์”

⁵ “The Lord is my shepherd”; พระคัมภีร์ฉบับมาตรฐาน 2011 แปลว่า “พระยาห์เวห์ทรงเลี้ยงดูข้าพเจ้า ดุจเลี้ยงแกะ” (ผู้แปล)

⁶ The Complete Jewish Bible (CJB); Psalm 23:1 “A psalm of David: ADONAI is my shepherd; I lack nothing.” (CJB) พระคัมภีร์ภาษาไทยฉบับมาตรฐาน 2011 แปลว่า “พระยาห์เวห์ทรงเลี้ยงดูข้าพเจ้าดุจเลี้ยงแกะ ข้าพเจ้าจะไม่ขัดสน” (ผู้แปล)

สิ่งที่น่าสนใจเกี่ยวกับพระคัมภีร์ยิวฉบับนี้ก็คือ มีรวมพระคัมภีร์ใหม่อยู่ด้วย แต่ก็น่าเสียดายที่พระคัมภีร์ฉบับนี้หลีกเลี่ยงการแปลสิ่งที่อาจทำให้ชาวยิวชุ่นเคืองใจ ตัวอย่างเช่น กิจการ 20:28 แปลไว้ว่า

จงเฝ้าระวังทั้งตัวพวกท่านเองและฝูงแกะทั้งหลายซึ่ง รูธค ฮาโคเดช⁷ ได้ตั้งพวกท่านให้เป็นผู้นำ เพื่อดูแลชุมชนที่พระเจ้าได้ทรงเจิมไว้ ที่พระองค์ทรงได้มาด้วยพระโลหิตของพระบุตรของพระองค์เอง⁸

พระคัมภีร์ยิวฉบับสมบูรณก็ทำเหมือนกับที่ผู้เชื่อในตรีเอกานุภาพได้ทำ สองสามคำสุดท้ายก็คือ “ได้มาด้วยพระโลหิตของพระบุตรของพระองค์เอง” แม้จะไม่มีคำ “พระบุตร” อยู่ในต้นฉบับภาษากรีก (διὰ τοῦ ἁγίου τοῦ θεοῦ แปลว่า “ด้วยพระโลหิตของพระองค์เอง”) พวกเขาก็ใส่คำ “พระบุตร” เข้าไป มันน่าฆ่าที่ฉบับแปลของชาวยิวจะมาแปลข้อนี้เหมือนกับของความเชื่อในตรีเอกานุภาพ เหตุผลก็คือไม่มีชาวยิวคนไหนจะทนรับความคิดแบบนี้ได้ที่พระเจ้าจะหลังพระโลหิตของพระองค์เอง และเมื่อพระคัมภีร์ยิวฉบับสมบูรณกำลังแปลพระคัมภีร์ใหม่ซึ่งเป็นพระคัมภีร์ของคริสเตียนนั้น จึงเพิ่มคำศัพท์คริสเตียนว่า “พระบุตร” เข้าไปในข้อความนั้น

พระคัมภีร์ยิวฉบับสมบูรณอาจเป็นประโยชน์แต่ก็ยังไม่น่าเชื่อถือ ข้อได้เปรียบอย่างหนึ่งของพระคัมภีร์ฉบับนี้ก็คือได้แปล “พระยาห์เวห์” เป็น “อาโดนาย” ในพระคัมภีร์เดิม และได้แปล “พระคริสต์” เป็น “เมสสิยาห์” ในพระคัมภีร์ใหม่ แม้จะมีข้อได้เปรียบนี้พระคัมภีร์ยิวฉบับนี้ก็เบี่ยงเบนไปจากต้นฉบับเดิมเพื่อหลีกเลี่ยงการพูดถึงพระโลหิตของพระเจ้า คุณสามารถใช้พระคัมภีร์ยิวฉบับสมบูรณนี้ได้ ถ้าหากคุณต้องการการแปลแบบอื่น ในบางที่ฉบับนี้ก็แปลได้ดีกว่าฉบับแปลต่างๆ ของความเชื่อในตรีเอกานุภาพ ในที่อื่นๆ ก็แปลไม่ต่างกันนัก

การเห็นความจริงโดยพระคุณของพระเจ้า

โดยพระคุณของพระเจ้า ผมจึงเห็นความจริงในพระคำของพระเจ้าอย่างชัดเจน มันอาจจะเป็นแค่จุดเริ่มต้น แต่อย่างน้อยผมก็ได้เห็นความจริง หลังจากที่ผมพยายามอยู่สามปีและต่อสู้กับความสับสนของความเชื่อในตรีเอกานุภาพและหลุดพ้นจากพันธหลังความเชื่อในตรีเอกานุภาพที่ผมได้รับการปลูกฝังมา ผมบอกคุณได้ว่าสิ่งที่เห็นนั้นส่งผลให้ผมมีความรู้สึกที่ปนกัน ความรู้สึกหนึ่งก็เสียใจและโกรธ แต่อีกความรู้สึกหนึ่งผมก็โล่งใจ ที่ความจริงนี้ได้เริ่มปรากฏความชัดเจนอย่างแท้จริง

⁷ พระวิญญาณบริสุทธิ์

⁸ ฉบับ 1971 แปลกิจการ 20:28 ว่า “ท่านทั้งหลายจงระวังตัวให้ดี และจงรักษาฝูงแกะที่พระวิญญาณบริสุทธิ์ได้ทรงตั้งท่านไว้ให้เป็นผู้ดูแล และเพื่อจะได้ปกครองคริสตจักรขององค์พระผู้เป็นเจ้า ที่พระองค์ทรงได้มาด้วยพระโลหิตของพระองค์เอง” (ผู้แปล)

ผมอยากสรุปเรื่องทั้งหมดของการเชื่อว่าพระเจ้ามีเพียงองค์เดียวตามพระคัมภีร์ในเจ็ดบทนี้ และหากมีความจำเป็นก็จะมีบทเสริมเพื่อให้ความกระจ่างกับประเด็นต่างๆเพิ่มเติม แต่ผมหวังจะให้เรื่องทั้งหมดนี้จบในเจ็ดบท ผมไม่แน่ใจว่ามีใครบ้างจะทนรับกับ “ภาระของการเผยพระวจนะ” อันหนักอึ้งนี้ได้ ที่พวกเราบางคนต้องแบกรับ และนั่นไม่ใช่ทางเลือกของเราเอง ภาระนี้ได้ตกอยู่กับเรา ดังนั้นเราจึงไม่มีทางเลือก นอกจากต้องเดินหน้าโดยไม่คำนึงถึงผลที่ตามมาจากการพูดความจริงนี้

พระเจ้าผู้สร้างเดียว พระผู้ช่วยให้รอดเดียว

ในพระคัมภีร์นั้น (คำว่า “พระคัมภีร์”⁹ ทั้งในพระคัมภีร์เดิมและพระคัมภีร์ใหม่นั้นหมายถึงพระคัมภีร์เดิมภาษาฮีบรู) มีเพียงพระเจ้าผู้สร้างองค์เดียวและไม่มีผู้ใดอื่น อีสยาห์ 44:24 กล่าวว่า

พระเจ้าผู้ใดของเจ้า ผู้ปั้นเจ้าในครรภ์ ตรัสดังนี้ว่า “เราคือพระเจ้า ผู้ทรงสร้างทุกสิ่ง พระองค์ผู้คลี่ฟ้าสวรรค์แต่ลำพัง ผู้กางแผ่นดินโลกด้วยพระองค์เอง” (ฉบับ NIV)¹⁰

ประเด็นนี้สามารถทำให้ชัดเจนขึ้นได้หรือไม่? พระยาห์เวห์ตรัสซ้ำๆว่า ไม่มีใครอยู่กับพระองค์ในการสร้าง มีแต่ “ผู้ใด” (หรือ ผู้ช่วยให้รอด) เดียว ประเด็นนี้ได้ถูกกล่าวซ้ำอีกในอิสยาห์ 43:11 ว่า “เรา เราเองคือพระเจ้า และนอกจากเรา ไม่มีพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดอื่นอีก”¹¹ (ฉบับ NIV) ความจริงง่ายๆก็คือไม่มีผู้สร้างผู้อื่นและผู้ช่วยให้รอดผู้อื่น เราพลาดคำกล่าวที่ชัดเจนของพระคัมภีร์ไปเพราะความเชื่อในตรีเอกานุภาพบดบังตาของเราไว้ อีสยาห์ 45:21-22 กล่าวว่า

จงแจ้งสิ่งที่เกิดขึ้น เสนอมาสิ ให้พวกเขาปรึกษากัน ใครเล่าแจ้งเรื่องนี้ไว้ล่วงหน้ามานานแล้ว? ใครเล่าล้นวาจาไว้ตั้งแต่อดีตกาลอันยาวนาน? ไม่ใช่เรา พระเจ้าหรือ? และนอกจากเรา ไม่มีพระเจ้าอื่นใด ผู้เป็นพระเจ้าที่ชอบธรรมและผู้ช่วยให้รอด ไม่มีใครอื่นนอกจากเรา มนุษย์ทั่วทั้งโลก จงหันมาหาเราและรับการช่วยให้รอด เพราะเราเป็นพระเจ้า และไม่มีพระเจ้าอื่นใดอีก” (อิสยาห์ 45:21-22 ฉบับ NIV)

พระเจ้าจะต้องตรัสสักกี่ครั้งเราจึงจะเข้าใจเรื่องนี้ว่า “ไม่มีผู้ใดอื่น” หรือ “ไม่มีผู้ใดนอกเหนือจากเรา” หรือ “นอกจากเราไม่มีพระเจ้าอื่น”? เราพลาดข้อความที่ชัดเจน เราจึงนำพระเจ้าอื่นหรือ

⁹ Scriptures

¹⁰ ฉบับ 1971 แปลว่า “พระเจ้าผู้ใดของเจ้า ผู้ปั้นเจ้าตั้งแต่ในครรภ์ ตรัสดังนี้ว่า ‘เราคือพระเจ้า ผู้ทรงสร้างสิ่งสรรพ ผู้ทรงขึงฟ้าสวรรค์แต่ลำพัง ผู้ทรงกางแผ่นดินโลก ผู้ใดอยู่กับเราเล่า’” (ผู้แปล)

¹¹ ฉบับ 1971 แปลว่า “เรา เราคือพระเจ้า และนอกจากเราไม่มีพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด” (ผู้แปล)

ผู้ช่วยให้รอดอื่นเข้ามา ความเชื่อในตรีเอกานุภาพจะมีที่ว่างให้เพิ่มบุคคลอื่นๆเสมอ เมื่อคุณทิ้งการนับถือในพระเจ้าเพียงองค์เดียว คุณก็จะมีที่เพิ่มให้กับพระอื่น ๆ ผู้ช่วยให้รอดอื่น ๆ และผู้สร้างอื่น ๆ

นี่ไม่ได้หมายความว่าไม่มีผู้ช่วยให้รอดที่เป็นมนุษย์ในพระคัมภีร์เดิม อย่างเช่น บรรดาผู้วินิจฉัยที่พระเจ้าทรงช่วยชนอิสราเอลให้รอดผ่านทางพวกเขา ประเด็นของการกล่าวหาว่าพระเจ้าทรงเป็นผู้ช่วยให้รอดเพียงผู้เดียวก็คือว่า ท้ายที่สุดแล้วเป็นพระเจ้าที่ปลดปล่อยชนอิสราเอลผ่านผู้ช่วยให้รอดทั้งหลายที่เป็นมนุษย์ พวกเขาไม่ใช่ผู้ช่วยให้รอดสูงสุด แต่เป็นเครื่องมือในพระหัตถ์ของพระยาห์เวห์ พระผู้ช่วยให้รอดเพียงผู้เดียวเท่านั้น

อิสยาห์ 45:18 กล่าวว่า

เพราะพระองค์ผู้ทรงสร้างฟ้าสวรรค์ พระองค์คือพระเจ้า พระองค์ผู้ทรงปั้นแผ่นดินโลกและทำมันไว้ พระองค์ทรงสถาปนามันไว้ พระองค์ไม่ได้ทรงสร้างมันให้ว่างเปล่า แต่ทรงปั้นมันไว้ให้มีคนอาศัย พระองค์ตรัสตั้งนั่ว “เราคือพระเจ้า และไม่มีผู้อื่นอีก...” (อิสยาห์ 45:18 ฉบับ NIV)

เราได้เข้าใจข้อความในข้อนี้ไหม? ผมจะต้องให้ข้ออื่นๆเพิ่มอีกไหม? ทำไมจึงมีการพูดซ้ำอยู่เสมอว่าไม่มีผู้อื่นอีก? ข้อพระคัมภีร์ทั้งหมดนี้พูดถึงพระยาห์เวห์ว่าทรงเป็นผู้เดียวที่สร้างทุกสิ่ง แต่ในความเชื่อตรีเอกานุภาพแล้ว พระเยซูทรงเป็นพระผู้สร้าง

ในการตีความของความเชื่อในตรีเอกานุภาพจากยอห์น 1:3 (“สรรพสิ่งได้ถูกสร้างขึ้นโดยทางพระองค์ ในบรรดาสิ่งที่ถูกสร้างขึ้นมานั้น ไม่มีสักสิ่งเดียวที่ไม่ได้ถูกสร้างขึ้นโดยทางพระองค์”) นั้น พระเยซูเป็นผู้ทรงสร้างทุกสิ่ง ดังนั้นจึงเข้าใจกันว่าพระยาห์เวห์ไม่ได้สร้างทุกสิ่งด้วยพระองค์เอง ซึ่งหมายความว่าอิสยาห์ 44:24 จะต้องผิดคิด ความคิดแบบตรีเอกานุภาพที่พระเยซูได้ทรงสร้างทุกสิ่งนั้น โดยพื้นฐานแล้วเป็นการตัดโอกาสพระยาห์เวห์

แต่โคโลสี 1:16-17 ไม่ได้บอกหรือกล่าวว่าพระเยซูทรงสร้างทุกสิ่ง? ใช่แล้ว..ตามความเชื่อในตรีเอกานุภาพจะเป็นอย่างนั้น ต่อไปนี้เป็นโคโลสี 1:16-17 จากฉบับภาษาอังกฤษสองฉบับพร้อมด้วยฉบับภาษากรีก

¹⁶เพราะโดยพระองค์ ทุกสิ่งถูกสร้างขึ้น คือสิ่งทั้งในท้องฟ้าและบนแผ่นดินโลก ทั้งสิ่งที่มองเห็นได้และไม่อาจมองเห็นได้ ไม่ว่าบรรดาเทพผู้ครองบัลลังก์ หรือเทพผู้ทรงเดชานุภาพ หรือเทพผู้ครอง หรือเทพผู้ทรงอำนาจ ทุกสิ่งถูกสร้างขึ้นโดยพระองค์และเพื่อพระองค์ ¹⁷พระองค์ทรงดำรงอยู่ก่อนทุกสิ่ง และในพระองค์ทุกสิ่งประสานเข้าด้วยกัน (ฉบับ NIV)

¹⁶ เพราะเนื่องด้วยพระองค์สรรพสิ่งจึงถูกสร้างขึ้น ในสวรรค์และบนแผ่นดินโลก ที่มองเห็นและที่มองไม่เห็น ไม่ว่าจะเป็นบัลลังก์ อำนาจสูงสุด ผู้ปกครอง หรือผู้มีอำนาจ สิ่งเหล่านั้นล้วนถูกสร้างขึ้นทางพระองค์และเพื่อพระองค์ ¹⁷ พระองค์ทรงดำรงอยู่ก่อนทุกสิ่ง และพระองค์ทรงยึดทุกสิ่งเข้าด้วยกัน (ฉบับ CJB)

ὅτι ἐν αὐτῷ ἐκτίσθη τὰ πάντα ἐν τοῖς οὐρανοῖς καὶ ἐπὶ τῆς γῆς, τὰ ὁρατὰ καὶ τὰ ἀόρατα, ἔτε θρόνοι ἔτε κυριότητες ἔτε ἀρχαὶ ἔτε ἑξουσίαι· τὰ πάντα δι' αὐτοῦ καὶ ἐν αὐτῷ ἐκτίσταν

เราสังเกตเห็นความแตกต่างที่สำคัญระหว่างพระคัมภีร์ฉบับ CJB กับฉบับ NIV ในฉบับ NIV ข้อ 16 กล่าวสองครั้งว่าทุกสิ่งถูกสร้างขึ้น “โดยพระองค์” (นั่นคือโดยพระเยซู) ในขณะที่ฉบับ CJB กล่าวอย่างถูกต้องว่า “ทางพระองค์” (ὅτι ἐν αὐτῷ ἐκτίσθη τὰ πάντα)

คุณก็ตัดสินใจเอาเองเถิดว่า เป็นพระยาห์เวห์ผู้ทรงสร้างทุกสิ่งด้วยตัวพระองค์เอง หรือว่าจะเป็นอีกผู้หนึ่งที่เรียกว่าพระเจ้าพระบุตรเป็นผู้สร้างทุกสิ่ง? หรือว่าจะเป็นพระเจ้าที่ทรงสร้างทุกสิ่งทางอีกผู้หนึ่งที่เรียกว่าพระเจ้าพระบุตร? คุณอยากจะตัดสินใจในเรื่องนี้ไหม? พระคัมภีร์เดิมเป็นความจริงหรือไม่เป็นความจริงกันแน่?

ตัวอย่างความเอนเอียงในการแปลของผู้เชื่อในตรีเอกานุภาพ

ให้เราพิจารณาสองข้อที่เราดู คืออิสยาห์ 44:24 และโคโลสี 1:16 สองข้อนี้ขัดแย้งกันไหม? คุณช่วยบอกผมได้ไหมว่า ทั้งสองข้อจะเป็นความจริงได้อย่างไรโดยไม่ตบตาเรา และไม่ทำให้เราดูโง่ไปเลย? อิสยาห์ 44:24 กล่าวอย่างชัดเจนว่า “เราคือพระเจ้า ผู้ทรงสร้างทุกสิ่ง ผู้ซึ่งฟ้าสวรรค์แต่ลำพังผู้กางแผ่นดินโลกด้วยตัวเอง” (ฉบับ NIV)¹²

จงสังเกตคำสำคัญ “แต่ลำพัง” และ “ด้วยตัวเอง” พระยาห์เวห์ทรงสร้างฟ้าสวรรค์และแผ่นดินโลกด้วยตัวพระองค์เองทั้งหมด แล้วข้อไหนถูกต้อง ข้อนี้หรือข้อในโคโลสี? แต่ความเชื่อในตรีเอกานุภาพต้องการให้ทั้งสองทาง

¹² อิสยาห์ 44:24 “เราคือพระยาห์เวห์ ผู้สร้างสรรพสิ่งทั้งปวง เราแต่ผู้เดียวคลี่ฟ้าสวรรค์ออกมา เราเองเป็นผู้กางแผ่นดินโลกออก” (ฉบับอมตธรรมร่วมสมัย)

พระยาห์เวห์ทรงสร้างทุกสิ่งด้วยตัวพระองค์เอง หรือว่าพระองค์ทรงมีผู้ช่วยสร้างกันแน่? ทำไมพระองค์จึงต้องให้มีใครมาช่วยพระองค์ด้วย? เรากำลังจะบอกว่า พระยาห์เวห์ไม่สามารถจะสร้างได้ด้วยตัวพระองค์เองอย่างนั้นหรือ?

โยเซยา 13:4 กล่าวว่า “เราคือยาห์เวห์ พระเจ้าของเจ้า จากตั้งแต่แผ่นดินอียิปต์ เจ้าทั้งหลายไม่รู้จักพระเจ้าอื่นนอกจากเรา และนอกจากเรา ไม่มีผู้ช่วยอื่นใด” (ฉบับ ESV) คุณจะเห็นอีกแล้วว่ามีพระเจ้าเพียงองค์เดียวและผู้ช่วยให้รอดเพียงองค์เดียว คำกล่าวนี้จำกัดใช้กับเฉพาะชนอิสราเอล และกับพระคัมภีร์เดิมหรือ? หรือว่าใช้ได้กับพระคัมภีร์ใหม่ด้วย? ไม่ใช่ตามฉบับแปลต่างๆของพระคัมภีร์ใหม่ที่เรามี ตัวอย่างเช่น ทิตัส 2:13 กล่าวว่า “...ในขณะที่เรากำลังรอดคอยความหวังที่น่าเป็นสุข และการปรากฏของพระสิริของพระเจ้ายิ่งใหญ่คือพระเยซูคริสต์พระผู้ช่วยให้รอดของเรา” (ฉบับ NASB) การแปลนี้ซึ่งกล่าวว่า พระคริสต์เป็นพระเจ้ายิ่งใหญ่และพระผู้ช่วยให้รอดของเรานั้นคล้ายกับที่เราอ่านการแปลของฉบับอื่นๆส่วนใหญ่ แต่มีปัญหาที่ดูเหมือนว่าไม่มีใครสังเกตเห็น เราไม่ได้สังเกตเห็นความไม่สอดคล้องกันอย่างสิ้นเชิงของคำเหล่านี้ ตามที่อัสยาห์และโยเซยาพูดถึงพระยาห์เวห์ว่า พระยาห์เวห์เป็นพระเจ้าเพียงผู้เดียวและเป็นผู้ช่วยให้รอดเพียงผู้เดียว แต่มีใครเคยใส่ใจที่จะสังเกตไหมว่าทิตัส 2:13 นั้นแปลผิด? ในความเป็นจริงแล้ว คริสเตียนส่วนใหญ่ไม่สนใจหรือว่าจะแปลผิดหรือแปลถูกต้องราบใดที่มันสนับสนุนความเชื่อในตรีเอกานุภาพ

ภาษากรีกกล่าวตรงตัวว่า “พระสิริของพระเจ้ายิ่งใหญ่ และพระเยซูคริสต์พระผู้ช่วยให้รอดของเรา” (τῆς δόξης τοῦ μεγάλου θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ)¹³ คุณจะแปลอย่างนี้ไม่ได้ว่า “พระสิริของพระเจ้าและพระผู้ช่วยให้รอดที่ยิ่งใหญ่ของเราคือพระเยซูคริสต์” (หรือแปลว่า “พระสิริของพระเจ้ายิ่งใหญ่คือพระเยซูคริสต์พระผู้ช่วยให้รอดของเรา”)¹⁴ เพราะนี่จะเป็นการฝ่าฝืนหลักของภาษากรีก แต่สิ่งที่เราเห็นในข้อความภาษากรีกคือ “พระเจ้ายิ่งใหญ่ (τοῦ μεγάλου θεοῦ, the great God) และพระผู้ช่วยให้รอดของเรา (καὶ σωτῆρος ἡμῶν, and our savior)” ในภาษาอังกฤษนั้นคำนำหน้านาม “the” (τοῦ ที่ชี้เฉพาะ) ในส่วนแรกถูกแทนที่ด้วยคำว่า “ของเรา” (our, ἡμῶν) ในส่วนที่สอง เมื่อเราพูดว่า “ถูกแทนที่” เราก็หมายความว่าอย่างนั้น เพราะถ้าคำนำหน้านาม “the” ถูกนำไปไว้ในส่วนที่สองโดยไม่ได้อีกแทนที่ด้วยคำว่า “our” นั่นก็จะเป็นการรวมคำที่ดูชอบกลว่า “the our”¹⁵ ซึ่งไม่ถูกต้องทั้งในภาษากรีกและภาษาอังกฤษ แต่ฉบับ NASB และฉบับ NIV ก็ฝ่าฝืนภาษากรีกด้วยการลบคำ “the” ออกจากส่วนแรกและย้ายเอาคำ “our” ในส่วนหลังมาไว้ข้างหน้าคำพระเจ้าและพระผู้ช่วยให้รอด! (“our great God and Savior” ซึ่งควรจะเป็น “the great God and our

¹³ “the glory of the great God and our savior Jesus Christ”

¹⁴ “the glory of our great God and savior, Jesus Christ”

¹⁵ “great God and the our savior Jesus Christ”

Savior”)¹⁶ การฝ่าฝืนภาษากรีกนั้น มีแรงจูงใจอย่างชัดเจนว่าเอนเอียงตามความเชื่อในตรีเอกานุภาพ แต่ดีที่ฉบับแปลของยิว (CJB) ไม่ได้ฝ่าฝืนข้อความเดิมของภาษากรีกในแบบนี้ (“พระเจ้าที่ยิ่งใหญ่ของเราและการปรากฏของพระผู้ไถ่ของเรา คือเยซูวาพระเมสสิยาห์”)¹⁷ ฉบับคิงเจมส์¹⁸ ก็วางไว้ถูกที่ (พระเจ้าใหญ่ยิ่งและพระเยซูคริสต์พระผู้ช่วยให้รอดของเรา) การที่ฉบับ NIV ได้รับความนิยมในโลกที่พูดภาษาอังกฤษนั้น กล่าวได้ว่าความเชื่อในตรีเอกานุภาพได้ถูกใส่ให้กับคนจำนวนมาก

คุณจะลังเลระหว่างสองฝ่ายนี้อีกนานเท่าไร?

ผมจำได้ว่าหลายปีมาแล้วได้เดินอยู่บนภูเขาคารเมลกับผู้ร่วมงานหลายคน ผมได้ไปเยี่ยมที่นั่นอย่างน้อยสองครั้งกับผู้อบรมทีมแรกครึ่งหนึ่งและกับผู้อบรมทีมที่สามอีกครั้งหนึ่ง แต่ขณะกำลังเดินอยู่บนภูเขาคารเมลนั้น ผมไม่เคยคิดเลยว่าวันหนึ่งผมจะมาประกาศอย่างเดียวกันกับที่เอลียาห์ได้ประกาศไว้บนภูเขาคารเมลเมื่อเผชิญหน้ากับปุโรหิตทั้งหลายของพระบาอัล ชนอิสราเอลได้ติดตามนมัสการพระ “บาอัล” กันหมด เอลียาห์กล่าวกับประชาชนดังนี้

เอลียาห์มาอยู่ต่อหน้าประชาชนและกล่าวว่า “พวกท่านจะลังเลใจระหว่างสองฝ่ายนี้นานเท่าใด? ถ้าพระยาห์เวห์ทรงเป็นพระเจ้า ก็จงติดตามพระองค์ แต่ถ้าพระบาอัลเป็นพระเจ้า ก็จงติดตามไปเถิด” แต่ประชาชนไม่ตอบอะไร (1 พงศกษัตริย์ 18:21 ฉบับ NIV)

ประชาชนไม่ได้พูดอะไรเลยสักคำ เพราะว่าพวกเขาไม่สามารถตัดสินใจได้ว่าจะยืนอยู่ข้างไหนดี พี่น้องผู้ร่วมงานที่รักของผม ผมขอบอกกับเราว่า เราได้มาถึงทางที่ต้องแยกกัน ถ้อยคำของเอลียาห์ก็อยู่ตรงหน้าเราแล้ว “พวกคุณจะลังเลกับสองฝ่ายนี้อีกนานเท่าไร? ถ้าพระยาห์เวห์เป็นพระเจ้ายิ่งก็จงติดตามพระยาห์เวห์ ถ้าพระบาอัลเป็นพระเจ้ายิ่งก็จงติดตามพระบาอัลไปเถิด”

อีกประการหนึ่ง คำว่า “บาอัล” มีความหมายว่า “เจ้านาย”¹⁹ ซึ่งเป็นคำเรียกที่ใช้กับพระเจ้าและกับพระเยซูคริสต์ คุณจะต้องเลือกระหว่างองค์เจ้านายสององค์นี้ คุณจะม้องค์เจ้านายสององค์ไม่ได้ คุณจะตามองค์ไหนหรือ? ขอให้ตัดสินใจด้วย เราคงต้องแยกทางกันไม่ตอนนั้นก็ภายหลัง

¹⁶ ฉบับภาษาไทย (ยกเว้นฉบับไทยคิงเจมส์) แปลว่า “พระเจ้ายิ่งใหญ่และพระผู้ช่วยให้รอดของเราคือพระเยซูคริสต์” และ “พระเจ้าใหญ่ยิ่งคือพระเยซูคริสต์พระผู้ช่วยให้รอดของเรา” และ “พระเจ้าองค์พระผู้ช่วยให้รอดผู้ยิ่งใหญ่ของเราคือพระเยซูคริสต์” (ผู้แปล)

¹⁷ Titus 2:13 “our great God and the appearing of our Deliverer, Yeshua the Messiah.” (CJB)

¹⁸ Titus 2:13 “the great God and our Saviour Jesus Christ” (KJV)

¹⁹ “บาอัล” (ba'al) เป็นคำเรียกพระของคานาอันและชนเมโสโปเตเมีย ในยุคต้นๆ คำนี้ก็ใช้กับพระเจ้าพระยาห์เวห์ด้วย “บาอัล” ในภาษาฮีบรูหมายถึง “เจ้าของ” ที่ให้ความหมายว่า “เจ้านาย” หรือ “สามี” (โฮเซยา 2:16 “พระยาห์เวห์ตรัสว่า ในวันนั้นเจ้าจะเรียกเราว่า ‘สามีของฉัน’ เจ้าจะไม่เรียกเราว่า ‘พระบาอัลของฉัน’ อีกต่อไป”) ข้อมูลจากคู่มือพระคัมภีร์และวิถีพิเศย (ผู้แปล)

บาอัลไม่ใช่พระใหม่ในอิสราเอล แต่มีอยู่มานานแล้วเมื่อนับย้อนไปตั้งแต่การตั้งรกรากครั้งแรกสุดในแผ่นดินอิสราเอล มีอยู่ช่วงหนึ่งที่คำเรียกบาอัลถูกนำไปใช้กับพระยาห์เวห์ แต่ต่อมาก็เลิกไปหลังจากที่บาอัลกลายเป็นชื่อที่นิยมใช้กับพระอื่น ๆ คำเรียกบาอัลนี้ (lord-เจ้านาย) เคยใช้กับพระยาห์เวห์อยู่เป็นเวลานานเหมือนที่ใช้กับพระอื่น ๆ บาอัลเป็นพระของหลายชนชาติ พระบาอัลเป็นที่นับถือในหมู่ชาวคานาอันว่าเป็นพระแห่งความอุดมสมบูรณ์ของผู้ทำการเกษตร และช่วงไม่นานหลังจากโมเสส ชาวอิสราเอลส่วนใหญ่ก็ได้ติดตามพระบาอัล และลืมนพระยาห์เวห์ผู้ทรงนำพวกเขาออกมาจากอียิปต์ ดังนั้นบนภูเขาทุกลูก สถานที่บูชาทุกแห่ง และได้ต้นไม้ทุกต้น จะมีแท่นบูชาตั้งขึ้นสำหรับพระบาอัล

เมื่อผมกำลังศึกษาอยู่ในประเทศอิสราเอล ผมพักที่บ้านพักรับรองของเซนต์แอนดรูว์ เพื่อนร่วมงานที่ติดตามผมมาอิสราเอลทีหลัง จะรู้ว่าบ้านพักรับรองนี้ตั้งอยู่บนเนินเขาเล็ก ๆ ช่วงที่ผมยังเรียนอยู่นั้นแท่นบูชาเก่าแก่ซึ่งก็คือสถานบูชาบนที่สูง²⁰ก็ยังมีอยู่ แต่เมื่อผมกลับไปเยี่ยมที่นี่อีกครั้งในสิบห้าปีต่อมาพบกับผู้อบรมรุ่นแรก แท่นบูชาเก่าแก่นี้ก็ถูกย้ายไปแล้ว แต่สถานบูชาบนที่สูงนั้นยังมีอยู่เมื่อผมไปอิสราเอลครั้งแรก ความจริงแล้วยังมีสิ่งอื่นๆ อีกมากที่ยังอยู่ในสภาพเดิมเพราะในเวลานั้นแทบไม่มีการท่องเที่ยวในอิสราเอลเลย อิสราเอลเพิ่งจะก่อตั้งประเทศได้ไม่นานเมื่อผมเริ่มไปเรียนภาษาฮีบรู และผมสามารถจะเดินเที่ยวตามที่ต่างๆ ได้ตามสบาย แต่เมื่อผมกลับไปอิสราเอลกับทีมรุ่นแรก สถานที่เหล่านั้นก็กลายเป็นจุดท่องเที่ยวไปแล้ว ก็ยังต้องซื้อตั๋วเข้าชมอีกด้วย

เมื่อผมไปอยู่ในอิสราเอลครั้งแรก ผมสามารถเดินไปรอบๆ คาเปอร์นาอูมซึ่งเป็นพื้นที่โล่งกว้างที่แทบจะไม่มีใครไปเดินแถวนั้น ผมปีนขึ้นเมซาดา²¹คนเดียวหรือบางครั้งก็ปีนกับนักปีนเขาคนอื่น และผมก็ไม่เห็นใครที่นั่นเลย แต่ในปัจจุบันนี้คุณจะต้องซื้อตั๋วขึ้นไปหรือจะขึ้นกระเช้าไฟฟ้าก็ยังได้

ช่วงแรกๆ ที่ผมอยู่ในอิสราเอล มีหลายสิ่งยังอยู่ในสภาพเดิมมาเกือบ 2000 ปี ผมเดินไปตามทะเลสาบกาลิลีซึ่งเกือบทั้งหมดอยู่ในสภาพเดิมมาตั้งแต่สมัยของพระเยซู ผมเดินไปตามกำแพงโบราณที่เมื่อผมกลับไปอิสราเอลอีกครั้งก็ถูกรื้อออกไปแล้ว บนกำแพงมีกิ่งก้านใหญ่ยาวสองฟุตนอนเลื้อยอยู่ พวกมันจึงมองผมด้วยความสนใจเมื่อผมเดินผ่านมัน พวกมันจึงมาที่ผมเพราะไม่มีอะไรอย่างอื่นให้มอง ผมไม่ใช่คนสำรวจสัตว์ป่าที่กำลังสำรวจพวกมัน แต่กลับเป็นผู้ที่พวกมันกำลังสำรวจผมยังกับว่าผมเป็นสัตว์ป่าชนิดหนึ่งอย่างนั้นแหละ เมื่อผมกลับไปที่นี่อีก 15 ปีต่อมาก็ไม่มีกำแพงและไม่มีพวกกิ่งก้านให้เห็น นักท่องเที่ยวจำนวนมากต่างแห่กันมาเที่ยวชมสถานที่เหล่านี้แต่ก่อนหน้านั้นผมเห็นสถานบูชาบนที่สูงและแท่นบูชาต่างๆ ที่ถวายให้กับพระบาอัลอยู่ทั่วอิสราเอล

²⁰ หรือ “ปูชนียสถานสูง”

²¹ Masada เป็นที่ตั้งของพระราชวังและป้อมปราการโบราณที่สร้างบนที่ราบสูงหินโดดๆ ในเขตทางใต้ของอิสราเอล (ผู้แปล)

เมื่อชาวอิสราเอลนมัสการพระบาอัลนั้น พวกเขาไม่ได้ลืมนะพระยาห์เวห์เสียทีเดียว แม้ว่าพระองค์จะไม่ได้เป็นศูนย์กลางของการนมัสการอีกต่อไป เอลียาห์ผู้เผยพระวจนะของพระองค์ก็ยังคงมีอิสระที่จะเดินทางไปมาในอิสราเอลและคนทั่วไปก็ไม่ได้พยายามจะฆ่าเขา แต่บนภูเขาคารเมลมีผู้เผยพระวจนะเพียงคนเดียวคือเอลียาห์เองผู้เผชิญหน้ากับผู้เผยพระวจนะของพระบาอัล 450 คน (1 พงศ์กษัตริย์ 18:19)

อัตราส่วน 450 ต่อ 1 นั้นความได้เปรียบจะเป็นอย่างไร? ลองนึกถึงคน 450 คนในค่ายอิสเตอร์ของเราดูแล้วคุณก็จะเห็นว่าผู้เผยพระวจนะ 450 คนของพระบาอัลที่เผชิญหน้านั้นเป็นกลุ่มใหญ่ทีเดียว! เอลียาห์คนที่ไม่สลักสำคัญลำพังคนเดียว ยืนขึ้นท้าทายกองทัพผู้เผยพระวจนะ 450 คน เขายังพูดกับคนอิสราเอลว่า “ท่านจงตกลงใจว่าจะติดตามใคร จะติดตามพระยาห์เวห์หรือว่าพระบาอัล?”

ความเชื่อของคริสเตียนก็ได้สร้างพระบาอัลเช่นกัน ดังนั้นเราจึงถูกบังคับให้เลือกเช่นกัน ที่ผ่านมามีได้พยายามอะลุ่มอล่วยระหว่างสองอย่างนี้ หรือหาวิธีให้ทั้งสองอย่างกลมกลืนกัน แต่หลังจากสามปีที่ยากผมจึงยอมแพ้ เพราะผมเห็นว่าไม่มีทางที่จะให้คำสอนสองอย่างที่ตรงกันข้ามกันและไม่เข้ากันให้กลมกลืนกันได้

องค์ผู้เป็นเจ้าของทรงเปิดเผยสิ่งที่ทำให้ผมตกตะลึง

เมื่อผมตื่นนอนในเช้าวันอาทิตย์ก่อน ผมก็เข้าเฝ้าองค์ผู้เป็นเจ้าของตามปกติทันที จากนั้นพระองค์ก็ให้เรื่องทั้งหมดนี้กระจ่างชัดกับผมจนผมแทบจะอยู่ในอาการตกตะลึง ผมอยากอ่านสิ่งที่ผมจดไว้หลังจากตื่นขึ้นให้คุณฟัง หลังจากที่เขียนความคิดของผมแล้ว ผมก็คิดถึงชื่อที่จะเรียกสิ่งที่ผมเขียนขึ้น และผมก็เลือกชื่อสิ่งที่เขียนว่า “ตกตะลึง” ผมเขียนไว้อย่างนี้ว่า

อะไรคือข้อสรุปที่เราหลีกเลี่ยงไม่ได้กับหกบทก่อนหน้านี้? วันอาทิตย์ที่ 31 ธันวาคม 2006 เมื่อผมตื่นนอนก็เข้าเฝ้าองค์ผู้เป็นเจ้าของตามปกติ พระองค์ได้ให้ข้อสรุป (ของหกบท) ที่ชัดเจนอย่างแจ่มแจ้งกับผม ผมยังไม่ได้เห็นจนกระทั่งเมื่อเห็นว่าข้อสรุปคืออะไร องค์ผู้เป็นเจ้าของทรงนำผมแต่ละวัน (จนถึงข้อสรุป) และผมก็มักจะไม่เห็นข้อสรุปด้วยซ้ำ แต่เมื่อผมเห็น ผมรู้สึกว่าจะจิตใจของผมหนักอึ้งอยู่ภายในและเป็นอย่างนั้นไปตลอดทั้งวัน (เฮเลน ภรรยาของผมเป็นพยานให้ผมได้ ผมไม่พูดไม่จาเพราะจิตใจของผมหนักอึ้ง)

ทำไมจิตใจของผมจึงไม่ชื่นชมยินดีที่ได้เห็นความจริงนี้แต่กลับทุกข์ใจ? ที่เป็นเช่นนั้นก็เพราะตอนนี้เมื่อพิจารณาตามความจริงแล้ว ผมเห็นอย่างชัดเจนเป็นครั้งแรกว่าข้อผิดพลาดนั้นใหญ่หลวงเพียงใด กับความเท็จที่เราได้ถล่มลงไป ข้อผิดพลาดที่ใหญ่หลวงนี้คืออะไร? สิ่งนั้นก็คือ

พระคริสต์ของคริสเตียนที่เชื่อในตรีเอกานุภาพเป็นพระคริสต์เทียมเท็จ พระคริสต์องค์นี้ไม่ใช่พระคริสต์ตามที่ประกาศไว้ในพระคัมภีร์ใหม่ พระคริสต์องค์นี้ไม่มีอะไรที่เหมือนกับพระคริสต์ในพระคัมภีร์ แต่เป็นพระคริสต์ที่คริสเตียนต่างชาติคิดขึ้นบนพื้นฐานของความผิดพลาด และดังนั้นจึงเป็นความเท็จ ในการตีความพระคัมภีร์สองสามตอนจากพระคัมภีร์ใหม่

พระคริสต์ของคริสเตียนต่างชาติคือใครหรือ? คุณกับผมรู้คำตอบนี้ พระองค์ก็คือพระเจ้าพระบุตรที่เสด็จมาบังเกิด ผู้ทรงเป็นหนึ่งในสามพระองค์ในตรีเอกานุภาพ อีกสองพระองค์ก็คือพระเจ้าพระบิดาและพระเจ้าพระวิญญาณบริสุทธิ์ เราเห็นปัญหาไหม? ถ้าหลังจากผ่านมาหกบทแล้วเรายังมองไม่เห็นปัญหา นั่นก็แสดงถึงขีดขนาดที่เราถูกทำให้หลงตาม หลับโหล และมองไม่เห็นความเท็จของความเชื่อในตรีเอกานุภาพ

ปัญหาก็คือ ไม่มี “พระเจ้าพระบุตร” อยู่ที่ไหนเลยในพระคัมภีร์ นี่เป็นครั้งแรกที่ผมตาสว่างว่าไม่มีบุคคลดังกล่าว พระคัมภีร์สี่ตอนหลักๆ ที่ผู้เชื่อในตรีเอกานุภาพใช้พิสูจน์นั้น ไม่ได้ให้หลักฐานการตีความได้ถึงบุคคลที่ถูกเรียกว่า “พระเจ้าพระบุตร” (ดังที่เราเห็นในบทก่อนหน้านี้กับข้ออ้างอิงถึงยอห์นบทที่ 1 และฟิลิปปีบทที่ 2) เมื่อเป็นผู้เชื่อในตรีเอกานุภาพ เราได้สอนพระคริสต์ตามความเชื่อในตรีเอกานุภาพซึ่งเป็นการมาบังเกิดของพระเจ้าพระบุตรที่ไม่มีอยู่จริง การจะให้ “พระเจ้าพระบุตร” ใช้ได้เหมือนกันนั้นเราจึงต้องบอกว่า “พระบุตรของพระเจ้า” ในพระคัมภีร์ใหม่หมายถึงสิ่งเดียวกันกับ “พระเจ้าพระบุตร” แต่ที่เราเห็นในบทที่แล้วก็คือ สองสิ่งนี้ไม่เหมือนกัน

ผมเขียนต่ออีกว่า

เมื่อผมไตร่ตรองสิ่งเหล่านี้ ใจของผมก็เริ่มร้อนเป็นไฟเหมือนไฟที่ไหม้พุ่มไม้บนภูเขาซีนาย เมื่อพระยาห์เวห์เสด็จลงมาที่นั่น เพราะการที่ชาวอิสราเอลทำรูปวัวทองคำด้วยทองคำจากอียิปต์และด้วยความเห็นชอบและการสนับสนุนของอาโรน จึงเหมือนกับการที่คริสเตียนต่างชาติทางตะวันตกได้สร้างพระคริสต์ทองคำขึ้น (ทองเป็นสัญลักษณ์ของพระเจ้า) เพราะเหตุนี้พระคริสต์ที่เป็นพระเจ้าหรือถูกยกให้เป็นพระเจ้าเช่นเดียวกันกับวัวทองคำ จึงได้รับการนมัสการแทนที่พระยาห์เวห์

อนึ่ง ลูกวัวตัวผู้ก็คือลูกของวัวตัวผู้ เป็นการพูดเหินแบบว่าลูกควรเข้ามาเกี่ยวข้องกับ วัวตัวผู้เป็นรูปเคารพในหลายอารยธรรมเก่าแก่รวมทั้งอียิปต์และบาบิโลน แต่เรารู้กันดีจากพระคัมภีร์ว่ามันเป็นตัวแทนของพระบาอัล (คุณจะเห็นในพจนานุกรมพระคัมภีร์เล่มใดก็ได้) ผมเคยสงสัยบ่อยๆ ว่า

ทำไมจดหมายจากยอห์นฉบับแรกซึ่งเกี่ยวโยงกันอย่างมากกับพระกิตติคุณยอห์นนั้น อยู่ดี ๆ ก็จบด้วยคำเตือนเรื่องรูปเคารพ (1 ยอห์น 5:21)²² ตอนนี้นั้นผมเริ่มจะเห็นแล้วว่าทำไม

พระคริสต์ตามความเชื่อในตรีเอกานุภาพไม่ใช่พระคริสต์ตามพระคัมภีร์

พระเจ้าของความเชื่อในตรีเอกานุภาพจะแตกต่างจากพระเจ้าของพระคัมภีร์ ก็เช่นเดียวกับพระคริสต์ที่ความเชื่อในตรีเอกานุภาพยกขึ้นเป็นพระเจ้ายกก็จะแตกต่างจากพระคริสต์ของพระคัมภีร์ อย่างหนึ่งก็คือ พระเจ้าของความเชื่อในตรีเอกานุภาพจะแบ่งเป็นสามส่วน ซึ่งไม่เหมือนกับพระเจ้าจากการเผยของพระคัมภีร์

ให้เราพิจารณาความแตกต่างเบื้องต้น ระหว่างพระคริสต์ตามความเชื่อในตรีเอกานุภาพกับพระคริสต์ตามพระคัมภีร์ เมื่อเป็นผู้เชื่อในตรีเอกานุภาพ เราเชื่อว่าพระคริสต์ตามความเชื่อในตรีเอกานุภาพเป็นอย่างไร ฉะนั้นผมคงไม่ต้องลงรายละเอียดในเรื่องนี้ แต่ให้เราฟันความจำของเรากันเพื่อว่ายังสับสนเรื่องนี้อยู่ พระคริสต์ตามความเชื่อในตรีเอกานุภาพคือ “พระเจ้าพระบุตร” พระองค์ทรงสามารถทำทุกสิ่งได้โดยไม่พึ่งใครเพราะพระองค์ทรงเท่าเทียมกับพระบิดาในทุกด้าน เพราะเหตุที่พระบุตรมีความเท่าเทียมกับพระบิดาในทุกด้าน ดังนั้นพระองค์จึงทรงเท่าเทียมกับพระบิดาและทำหน้าที่โดยไม่ขึ้นกับพระบิดาในแง่ที่การเท่าเทียมกับพระบิดานั้นทำให้พระองค์ไม่จำเป็นต้องพึ่งพระบิดาในเรื่องใดเลย นั่นคือเหตุผลที่พระคริสต์ของความเชื่อในตรีเอกานุภาพจึงสามารถมาแทนที่และได้มาแทนที่พระบิดา พระบิดาหมดความสำคัญและไม่ได้จำเป็นกับความเชื่อในตรีเอกานุภาพเพราะพระคริสต์ตามความเชื่อในตรีเอกานุภาพไม่เหลืออะไรให้พระบิดาทำและไม่มีอะไรจะต้องทำ พระคริสต์ทรงมาเป็นพระเจ้าผู้สร้างของเรา เป็นพระเจ้าผู้ไถ่ของเรา เป็นองค์ผู้เป็นเจ้าและเป็นพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดของเรา พระองค์ทรงเป็นทุกอย่างในตัวพระองค์เอง²³

ผมมาตระหนักว่า ความเชื่อในตรีเอกานุภาพไม่ได้ใส่ใจเท่าไรกับหลักฐานในพระคัมภีร์ เพราะหลักฐานนั้นไม่ได้เอื้อให้กับคำสอนของผู้เชื่อในตรีเอกานุภาพ เราจะใช้เฉพาะแต่ข้อที่เข้ากับ ความเชื่อในตรีเอกานุภาพของเราเท่านั้น และไม่สนใจข้อที่ไม่เข้ากัน

²² “ลูกทั้งหลายเอ๋ย จงรักษาตัวให้พ้นจากรูปเคารพ” (1 ยอห์น 5:21 ฉบับมาตรฐาน 2011)

²³ เมื่อผมพูดถึงการที่พระคริสต์ทรงอยู่ใต้บัญชา ในการประชุมของผู้ดูแลและดับภูมิภาคที่บาสลินัน (ปี 2005) พวกคุณอาจไม่เห็นว่าเป็นสิ่งที่ผมพูดนั้นขัดกับความเชื่อในตรีเอกานุภาพ ความเชื่อในตรีเอกานุภาพปฏิเสธการที่พระบุตรอยู่ใต้บัญชาของพระบิดา สิ่งนี้เรียกว่าการเชื่อผิดเกี่ยวกับการอยู่ใต้บัญชา ในบาสลินันผมตั้งใจพูดอย่างนั้นเพราะผมรู้ถึงความสับสนของความเชื่อในตรีเอกานุภาพอย่างทะลุปรุโปร่ง รู้เบื้องหน้าเบื้องหลัง พวกคุณที่รู้เรื่องความเชื่อในตรีเอกานุภาพอยู่บ้างก็จะรู้ว่าเมื่อผมพูดถึงการอยู่ใต้บัญชาของพระบุตรนั้น เป็นสิ่งที่ผู้เชื่อในตรีเอกานุภาพรับไม่ได้ แม้ว่าจะมีหลักฐานจากพระคัมภีร์ในเรื่องนี้ก็ตาม

ผมไม่จำเป็นต้องให้รายละเอียดมากไปกว่านี้เกี่ยวกับพระคริสต์ของความเชื่อในตรีเอกานุภาพ เมื่อเป็นผู้เชื่อในตรีเอกานุภาพ เราแทนที่พระบิดาด้วยพระคริสต์ของความเชื่อในตรีเอกานุภาพได้ง่ายๆ เพราะพระคริสต์ทรงเป็นทุกสิ่งกับเรา แต่พระคริสต์ของพระคัมภีร์นั้นแตกต่างกันอย่างสิ้นเชิงที่ผมได้ประจักษ์ชัดหลังตื่นจากอาการมึนเมาของผมในความเชื่อตรีเอกานุภาพ พระคริสต์ตามพระคัมภีร์ไม่มีอะไรที่เหมือนกับพระคริสต์ตามความเชื่อในตรีเอกานุภาพ ทั้งสองเป็นพระคริสต์คนละองค์กัน คุณต้องตัดสินใจว่าคุณจะติดตามพระคริสต์องค์ไหน พระคริสต์ตามพระคัมภีร์นั้นตรงกันข้ามกับพระคริสต์ตามความเชื่อในตรีเอกานุภาพอย่างชัดเจนที่ตัวผมเองถึงกับตกตะลึงอย่างมาก

พระคริสต์ตามพระคัมภีร์ไม่มีสิ่งใดเลย นอกจากสิ่งที่พระองค์ได้รับจากพระยาห์เวห์พระบิดาของพระองค์ ผมไม่รู้ที่เราอ่านพระกิตติคุณยอห์นอย่างไรโดยไม่เห็นถ้อยคำที่พูดตรงๆนี้ ปัญหาอย่างหนึ่งก็คือเราผูกอยู่กับความคิดที่เอาทั้งสองอย่าง เราคิดว่าส่วนนี้ใช้กับมนุษย์พระเยซู และส่วนนั้นใช้กับพระเจ้าพระเยซู พระเยซูทรงเป็นพระเจ้าหรือทรงเป็นมนุษย์กันแน่? จงตกลงใจเสียที เราบอกว่าพระองค์ทรงเป็นทั้งสองอย่างและผูกอยู่กับความคิดที่เอาทั้งสองอย่าง ผมเองก็คล้อยตามความคิดที่เอาทั้งสองอย่างมาเสียนาน เราจะสลับไปมาระหว่างสองอย่างนี้ตามแต่โอกาส

การฟังพาพระบิดาอย่างทั้งหมดของพระเยซู

ให้เราดูยอห์น 6:57 เพื่อให้เห็นภาพชัดเจนยิ่งขึ้นของพระคริสต์ตามพระคัมภีร์ซึ่งตรงข้ามกับพระคริสต์ตามความเชื่อในตรีเอกานุภาพ ให้เรามาอ่านข้อนี้โดยไม่อ่านด้วยความคิดของตรีเอกานุภาพดังนี้ว่า “พระบิดาผู้ทรงพระชนม์อยู่ทรงส่งเรามาและเรามีชีวิตเพราะ²⁴พระบิดาอย่างไร คนที่กินเราก็จะมีชีวิตเพราะเราอย่างนั้น” (ฉบับ NIV) ที่กล่าวว่า “เรามีชีวิตเพราะพระบิดา” นั้นเราเข้าใจความหมายไหม? พระเยซูยังตรัสต่อไปว่า “คนที่กินเราก็จะมีชีวิตเพราะเรา” ความสัมพันธ์ของเรา กับพระเยซูก็เหมือนกับความสัมพันธ์ของพระองค์กับพระบิดา

ผมขอยกคำพูดของผู้เชื่อในตรีเอกานุภาพที่ชื่อ ซี เค แบร์เรตต์ นักวิชาการพระคัมภีร์ใหม่คนสำคัญที่ผมจำได้ว่าสนิทกับเจมส์ ดันน์²⁵ นักวิชาการพระคัมภีร์ใหม่อีกคนหนึ่ง เพราะช่วงหนึ่งทั้งสองเรียนอยู่ในมหาวิทยาลัยเดียวกัน แบร์เรตต์พูดไว้ในคู่มืออธิบายพระคัมภีร์ของเขาเกี่ยวกับยอห์นในเรื่องเกี่ยวกับ “โดยพระบิดา” (ὁὐκ τὸν πατέρα) ที่ว่า “พระองค์ซึ่งก็คือพระคริสต์ ไม่ได้มีชีวิตที่ไม่ขึ้นกับพระบิดาหรือมีสิทธิอำนาจที่แยกจากพระบิดา”

²⁴ ต้นฉบับภาษากรีกแปลว่า “โดย” ดังนั้น “และเรามีชีวิตโดยพระบิดาอย่างไร คนที่กินเราก็จะมีชีวิตโดยเราอย่างนั้น” (ผู้แปล)

²⁵ C.K. Barrett; James Dunn

แบร์เรตต์กล่าวอย่างนี้ว่า พระเยซูไม่ได้มีชีวิตที่ไม่ขึ้นกับพระบิดาหรือมีสิทธิอำนาจที่แยกจากพระบิดา ทุกสิ่งที่พระคริสต์ตามพระคัมภีร์มี รวมทั้งชีวิตของพระองค์เองนั้น พระองค์ทรงได้รับจากพระบิดา พระเยซูไม่มีอะไรเป็นของพระองค์เองเลย ดังข้อเท็จจริงที่เราเห็นซ้ำ ๆ ในพระกิตติคุณยอห์น ตัวอย่างเช่น พระเยซูตรัสว่า “เพราะว่าพระบิดาทรงมีชีวิตในพระองค์เองอย่างไร พระองค์ก็ทรงให้พระบุตรมีชีวิตในพระองค์เองอย่างนั้น” (ยอห์น 5:26 ฉบับ NIV) พระบิดาทรงมีชีวิตในพระองค์เองจากแหล่งชีวิตของพระองค์เอง และพระองค์ได้ประทานให้ชีวิตกับพระบุตร พระบุตรมีชีวิตในพระองค์เองโดยทางพระบิดาและจากพระบิดา (เรามีชีวิตในตัวเราเองจากพระบิดาโดยทางพระคริสต์) ทุกสิ่งที่พระบุตรมีนั้นเป็นสิ่งที่พระองค์ได้รับทั้งสิ้น

พระเยซูตรัสไว้ว่า “สิทธิอำนาจทั้งสิ้นในสวรรค์และบนแผ่นดินโลก ได้ทรงมอบไว้แก่เราแล้ว” (มัทธิว 28:18 ฉบับ NIV) พระเยซูทรงมีสิทธิอำนาจทั้งสิ้นในสวรรค์และบนแผ่นดินโลกก็เพราะพระเจ้าได้ทรงมอบให้พระองค์ ไม่ใช่เพราะว่าพระองค์ทรงเป็นพระเจ้า แต่คำสอนของผู้เชื่อในตรีเอกานุภาพกลับสอนว่า พระเยซูทรงมีสิทธิอำนาจนี้ก็เพราะพระองค์ทรงเป็นพระเจ้า ไม่ใช่เพราะว่าพระเจ้าได้ทรงมอบสิทธิอำนาจนี้ให้กับพระองค์

พระเยซูถูกเรียกว่า “องค์ผู้เป็นเจ้า” แต่ไม่ใช่เพราะว่าพระองค์ทรงเป็นพระเจ้า เปโตรกล่าวว่า “เพราะฉะนั้น ไหว้วานอิสราเอลทั้งหมดรู้แน่นอนว่า พระเจ้าได้ทรงทำให้พระเยซูที่ท่านทั้งหลายตรึงไว้บนกางเขน เป็นทั้งองค์ผู้เป็นเจ้าและพระคริสต์” (กิจการ 2:36 ฉบับ ESV) พระเยซูทรงเป็นองค์ผู้เป็นเจ้าไม่ใช่เพราะพระองค์ทรงเป็นพระเจ้า แต่เพราะว่าพระเจ้าได้ทรงทำให้พระองค์เป็นองค์ผู้เป็นเจ้าและพระเมสสิยาห์

เราเรียกพระเยซูว่า “องค์ผู้เป็นเจ้า” เพราะเราคิดว่าพระองค์ทรงเป็นองค์ผู้เป็นเจ้าด้วยสิทธิของการเป็นพระเจ้าโดยทรงเป็นพระเจ้าพระบุตร แต่ในพระคัมภีร์นั้น พระเยซูทรงเป็นองค์ผู้เป็นเจ้าก็เพราะพระเจ้าได้ทรงทำให้พระองค์เป็นองค์ผู้เป็นเจ้า พระองค์ไม่ได้มีชื่อเรียกว่าองค์ผู้เป็นเจ้าหรือพระคริสต์ เว้นแต่ว่าพระยาห์เวห์ได้ประทานให้กับพระองค์ แต่เราก็อ้างข้อต่าง ๆ เช่น มัทธิว 28:18 ให้เหมือนกับว่าพระเยซูทรงมีทุกสิ่งด้วยสิทธิของการเป็นพระเจ้า แต่ตรงกันข้าม พระองค์ไม่มีสิทธิของการเป็นพระเจ้าเลย

มีข้ออื่น ๆ อีกหลายข้อที่พิสูจน์ประเด็นนี้ แต่เราไม่มีเวลาจะดูทั้งหมด ให้เรากลับไปที่ยอห์นพระกิตติคุณที่มักถูกใช้บ่อยสุดเพื่อพิสูจน์ว่าพระเยซูทรงเป็นพระเจ้า ความจริงก็คือ พระกิตติคุณยอห์นไม่ได้พิสูจน์การเป็นพระเจ้าของพระเยซู ในยอห์น 8:28 พระเยซูตรัสว่า “เมื่อพวกท่านยกบุตรมนุษย์ขึ้น ท่านก็จะรู้ว่าเราเป็นผู้นั้น และเราไม่ได้ทำอะไรตามใจชอบของเราเอง แต่เรากล่าวสิ่งเหล่านี้ตามที่พระบิดาทรงสอนเรา” (ฉบับ NASB) “เราไม่ได้ทำอะไร” จริง ๆ แล้วหมายถึง “เราทำอะไรไม่ได้” พระเยซูไม่ได้ทำอะไรและตรัสอะไรนอกเหนือจากที่พระบิดาได้บอกให้พระองค์ทำ

ในยอห์น 5:19 พระเยซูตรัสว่า “เราบอกความจริงกับพวกท่านว่า พระบุตรไม่สามารถทำอะไรได้ตามใจของพระองค์ได้ นอกจากสิ่งที่เห็นพระบิดาทำเท่านั้น เพราะสิ่งใดที่พระบิดาทำ พระบุตรก็จะทำอย่างนั้นเหมือนกัน” (ฉบับ ESV) พระเยซูไม่สามารถทำอะไรได้ตามใจพระองค์เองได้ มีพระเจ้าที่ไม่สามารถทำอะไรได้ตามใจพระองค์เองได้หรือ?

ในยอห์น 5:30 พระเยซูตรัสว่า “เราจะทำอะไรตามใจเองไม่ได้ เราได้ยินอย่างไรเราก็พิพากษาอย่างนั้น และการพิพากษาของเราก็ยุติธรรม เพราะเราไม่ได้แสวงหาที่จะทำตามใจของเราเอง แต่ตามพระประสงค์ของพระองค์ผู้ทรงส่งเรามา” (ฉบับ ESV) เราเห็นคำว่า “ทำอะไรไม่ได้” อีกแล้วในพระกิตติคุณยอห์น แต่เราก็กังไม่เข้าใจอยู่ดี

ในยอห์น 12:49 พระเยซูตรัสว่า “เพราะเราไม่ได้พูดตามใจของเราเอง แต่พระบิดาผู้ทรงส่งเรามาได้ทรงบัญชาเราว่าจะพูดอะไรและพูดอย่างไร” (ฉบับ NIV) ผมหวังว่านักเทศน์ทุกคนจะสังเกตสิ่งนี้ เราจะเทศนาแต่สิ่งที่เราได้รับคำสั่งให้พูดเท่านั้น แม้แต่วิธีที่เราพูด เมื่อคุณยืนอยู่บนธรรมาสันต์ครั้งต่อไป ก็จงวางข้อนั้นไว้ตรงหน้าของคุณ แม้แต่พระเยซูเองก็ไม่พูดตามใจชอบของพระองค์เอง

ผมหวังว่าพวกคุณจะมั่นใจเช่นกันว่า พระยาห์เวห์พระบิดาของผมได้ส่งผมและสั่งผมตามที่ผมได้พูดนั้น ผมไม่อาจหาญที่จะพูดเว้นแต่ว่าผมจะได้รับคำสั่งให้พูด ใครจะสามารถแบกรับความรับผิดชอบในการพูดอย่างที่ผมได้พูดในวันนี้ได้? ผมจะทำเช่นนั้นได้ก็ต่อเมื่อผมได้รับคำสั่งให้พูด ไมเช่นนั้นผมก็ไม่อาจหาญที่จะพูด ผมยังต้องกลั่นกรองด้วยซ้ำว่าจะพูดอย่างไร พวกคุณก็ต้องระวังเช่นกันว่าจะพูดอย่างไร

ในยอห์น 14:10 พระเยซูตรัสว่า “ท่านไม่เชื่อหรือว่าเราอยู่ในพระบิดาและพระบิดาทรงอยู่ในเรา? ถ้อยคำที่เรากล่าวกับพวกท่านนั้น เราไม่ได้กล่าวตามใจของเราเอง แต่พระบิดาผู้สถิตอยู่ในเราทรงกระทำพระราชกิจของพระองค์” (ฉบับ ESV) พระราชกิจทั้งสิ้นที่พระเยซูทรงกระทำนั้นก็กระทำโดยพระบิดาผู้สถิตอยู่ในพระองค์ นี่หมายความว่าพระเยซูทรงเป็นหุ่นยนต์หรือไม่? ไม่ใช่แน่นอน เพราะพระเยซูตรัสว่า “ไม่มีใครซึ่งชีวิตไปจากเราได้ แต่ตรงกันข้าม เราสละชีวิตด้วยความสมัครใจของเราเอง เรามีอำนาจที่จะสละชีวิตนั้น และเรามีอำนาจที่จะรับคืนมาอีก นี่คือนิสัยที่พระบิดาของเราทรงบัญชาให้เราทำ” (ยอห์น 10:18 ฉบับ CJB)²⁶

พระเยซูกำลังตรัสว่า “เรามีอำนาจที่จะสละชีวิตของเรา เพราะนี่ก็คือสิ่งที่พระบิดาของเราทรงบัญชาให้เราทำ” อะไรมาก? พระเยซูทรงสละชีวิตของพระองค์เพราะพระบิดาสั่งพระองค์หรือ? จงอย่าเร่งรีบสละชีวิตของคุณในเมื่อพระบิดาไม่ได้สั่งให้คุณทำ เวลาของคุณจะมาถึง ไม่ต้องกังวล เมื่อถึงคราวของคุณ ก็จงแน่ใจว่านั่นคือสิ่งที่พระบิดาทรงสั่งให้คุณทำ ตรงนี้เราจะเห็นใจสมัครที่กระทำ

²⁶ Complete Jewish Bible

ด้วยการเชื่อฟังพระบิดา นั่นเป็นสิ่งที่พระเยซูทรงทำเสมอ พระเยซูยังตรัสด้วยว่า “อาหารของเรา คือการทำตามพระประสงค์ของพระองค์ผู้ทรงส่งเรามา และทำงานของพระองค์ให้สำเร็จ” (ยอห์น 4:34 ฉบับ ESV) สำหรับพระเยซูแล้ว การทำตามพระประสงค์ของพระยาห์เวห์เป็นการดำรงชีวิต

ผมใช้เวลากับข้อเหล่านี้เพื่อที่คุณจะเห็นว่า พระคริสต์ตามพระคัมภีร์นั้นแตกต่างกันอย่างสิ้นเชิง จากพระคริสต์ที่มีทุกอย่างในพระองค์เองตามความเชื่อในตรีเอกานุภาพ พระคริสต์ที่เป็นทั้งพระเจ้า และเป็นทั้งมนุษย์ ในพระกิตติคุณยอห์นนั้น พระเยซูทรงอยู่ใต้บัญชาของพระบิดาอย่างทั้งหมดและอย่างสิ้นเชิง แต่ความเชื่อในตรีเอกานุภาพปฏิเสธข้อความอย่างตรงไปตรงมานี้ในพระกิตติคุณยอห์น โดยไม่ยอมให้พระบุตรอยู่ใต้บัญชาของพระบิดา เพราะจะทำให้พระองค์ลดความเสมอภาคกับพระเจ้า ผู้ใต้บัญชาของคุณจะไม่สามารถเสมอภาคกับคุณได้ คุณก็เลือกเอาว่าพระบุตรทรงอยู่ใต้บัญชาของพระบิดา หรือว่าพระองค์ทรงเสมอภาคกับพระบิดา แต่คุณไม่สามารถมีทั้งสองทางได้

พระคริสต์ผู้เป็นพระฉายาของพระเจ้า มาแทนที่พระเจ้า

พระคริสต์ตามความเชื่อในตรีเอกานุภาพนั้นแตกต่างอย่างแท้จริงจากพระคริสต์ตามพระคัมภีร์ มันง่ายที่จะคิดถึงพระคริสต์ตามความเชื่อในตรีเอกานุภาพโดยไม่ต้องคิดถึงพระบิดา เพราะพระบิดาไม่ได้มีความจำเป็นกับความเชื่อในตรีเอกานุภาพ ในความเชื่อในตรีเอกานุภาพและในทางปฏิบัติตามนั้น เราแทบไม่มีความเกี่ยวข้องใดๆ กับพระบิดา และนี่เป็นสิ่งที่คุณและผมรู้ดีจากประสบการณ์

แต่กับพระคริสต์ตามพระคัมภีร์แล้ว คุณจะคิดถึงพระองค์โดยที่คุณจะไม่คิดถึงพระบิดาไม่ได้ ที่จริงแล้วการคิดถึงพระคริสต์ตามพระคัมภีร์ก็คือการคิดถึงพระบิดา ที่เป็นเช่นนั้นก็เพราะ คุณจะคิดถึงรูปหนึ่งโดยที่คุณไม่คิดถึงผู้ที่รูปนั้นแสดงถึงไม่ได้ เมื่อคุณดูรูปถ่ายของคนคนหนึ่ง คุณก็จะคิดถึงคนนั้นทันที พระคัมภีร์ใหม่กล่าวว่าพระเยซูคือพระฉายาหรือเป็นรูปเหมือนของพระบิดา นี่ไม่ใช่เรื่องของทางเลือกระหว่างการมองดูพระเยซูกับการมองดูพระบิดา เพราะคุณจะมองดูพระเยซูตามพระคัมภีร์ผู้ที่เป็นรูปเหมือนของพระบิดา โดยที่คุณไม่เห็นพระบิดาไม่ได้

ในทางตรงกันข้าม เราสามารถจะมองดูพระคริสต์ตามความเชื่อในตรีเอกานุภาพได้โดยที่ไม่เห็นพระบิดา เพราะพระคริสต์ตามความเชื่อในตรีเอกานุภาพมาแทนที่พระบิดา ความเชื่อในตรีเอกานุภาพยอมให้พระเยซูเป็นรูปเหมือนของพระบิดา แต่ในแง่ที่ว่ารูปเหมือนนั้นมาแทนที่ตัวจริง รูปเหมือนของพระเจ้ากลายมาเป็นพระเจ้าเสียเอง ถ้าอย่างนั้นเราจะต้องการพระเจ้าสององค์ไปทำไม ในเมื่อองค์เดียวก็พอแล้ว?

ในความเป็นจริงแล้ว คุณจะจดจ่อกับพระเจ้าสององค์ไม่ได้อย่างที่คุณรู้จากประสบการณ์ คุณ จะอธิษฐานกับพระเจ้าสององค์ในเวลาเดียวกันไม่ได้ คุณไม่สามารถจะให้ความรักภักดีทั้งหมดของ คุณกับทั้งสองพระองค์ในเวลาเดียวกันได้ พระเยซูตรัสว่า คุณจะต้องรักคนหนึ่งและชังอีกคนหนึ่ง สิ่งนี้เป็นความจริงไม่เฉพาะแต่ระหว่างพระเจ้ากับเงินทองเท่านั้น แต่ยังเป็นจริงเช่นกันระหว่างพระเจ้ากับพระคริสต์ตามความเชื่อในตรีเอกานุภาพด้วย โดยการผลักไสพระบิดาออกไปและทำให้ พระองค์หมดความสำคัญนั้น เราก็ตีชังพระองค์โดยไม่ได้ตั้งใจ เราพูดคำที่รู้จักกันดีว่า “ข้าต้องการ แต่พระเยซู” เพราะเราไม่ได้ต้องการพระบิดาจริง ๆ เรายังคงแสดงความนอบน้อมกับพระองค์อยู่ บ้าง แต่ก็ถูกระจริง ๆ ของเรานั้นอยู่กับพระบุตร

สิ่งที่น่าสนใจเกี่ยวกับรูปเคารพก็คือ รูปเคารพนั้นมาแทนที่พระที่รูปเคารพนั้นเป็นตัวแทนถึง แรกเริ่มก็อาจเป็นแค่สัญลักษณ์ของพระองค์อย่างหนึ่ง แต่สุดท้ายคุณกลับกราบไหว้รูปเคารพเสียเลย แทนที่จะกราบไหว้พระหรือเจ้านั้น เมื่อผมออกจากประเทศจีนครั้งแรกระหว่างเดินทางไปยุโรป ผม ได้ไปเที่ยวพม่าที่ขณะนี้เรียกว่าเมียนมาร์ ขณะอยู่ในกรุงย่างกุ้ง ซึ่งตอนนี้อยู่ที่ย่างกุ้ง²⁷ ผมสะดุด ตากับสิ่งที่ผมได้เห็นตรงเจดีย์ทองคำ ในวัดนั้นผมเห็นผู้คนมากมายกำลังสวดอ้อนวอนกับรูปเคารพ บางคนกำลังสงน้ำให้รูปเคารพ และผมก็คิดว่า “นั่นจะไม่ใช่การหมิ่นรูปเคารพหรือ?” แต่ ไม่ใช่เลย พวกเขารักภักดีกับรูปเคารพเหล่านั้นจริง ๆ พวกเขา กำลังชำระล้างรูปเคารพ โดยเทน้ำลงที่ เติร์ของรูปเคารพ และผมคิดในใจว่าถ้าทำอย่างนี้กับใครสักคน มันคงเป็นการดูหมิ่นคนคนนั้น แต่พวกเขามอบรูปเคารพเหล่านั้นจริง ๆ โดยจุดธูปเทียนและถวายสิ่งต่าง ๆ ให้รูปเคารพเหล่านั้น

ในทางปฏิบัตินี้รูปเคารพจะแสดงถึงอะไรก็ไม่สำคัญ ตัวรูปเคารพเองต่างหากที่สำคัญ ถ้ารูป เคารพจะแสดงให้เห็นว่าพระนั้นมีอยู่จริงก็ขอให้พระที่อาร์มณดี แต่ถ้าพระไม่มีอยู่จริงก็ไม่เป็นไร เช่นกัน สิ่งเดียวที่สำคัญคือการกราบไหว้รูปเคารพ และมีรูปเคารพอยู่มากมายในย่างกุ้ง ผมคิดว่า มีแต่ผู้เฒ่าผู้แก่เท่านั้นที่มองไม่ออกว่ารูปเคารพที่พวกเขาเคารพนับถือ นั้นทำมาจากก้อนดินและหิน แต่ปรากฏว่าแม้คนหนุ่มสาวก็กราบไหว้รูปเคารพด้วย และใจของผมก็เป็นทุกข์กับพวกเขา ทำไมคน หนุ่มสาวเหล่านี้ถึงกราบไหว้รูปเคารพหรือ?

สิ่งที่น่ากลัวเกี่ยวกับรูปเคารพก็คือว่ามันสวมรอยเสียเอง มันอาจเป็นแค่รูปเหมือน แต่จะทำให้ เราค่อย ๆ ลืมพระที่รูปเคารพนั้นกำลังเป็นตัวแทนถึง มันไม่สำคัญว่าพระนี้จะมียุ่จริงหรือไม่ เพราะ ที่สำคัญก็คือรูปเคารพนั้น เมื่อโมเสสลงมาจากภูเขา ประชาชนกำลังกราบไหว้รูปเคารพที่พวกเขาได้ ทำขึ้น พวกเขาได้ลืมพระยาห์เวห์ขณะลึงโลดอยู่กับรูปเคารพทองคำนั้น

²⁷ Rangoon หรือ Yangon (อ่านว่า “ยานโกน”)

แต่คุณจะทำอย่างนั้นกับพระคริสต์ตามพระคัมภีร์ไม่ได้ เพราะว่าทุกครั้งที่คุณมองพระองค์ คุณกำลังมองกระจกที่ส่องสะท้อนพระยาห์เวห์อยู่ คุณมองไปที่พระเยซูและคุณ将会เห็นพระยาห์เวห์ รูปเหมือนนี้จะไม่เหมือนกับรูปเคารพตรงที่ไม่ได้เอาเกียรติและอำนาจของพระเจ้าไว้เสียเอง พระเยซูทรงเป็นรูปเหมือนที่เป็นกระจกของพระเจ้า เมื่อคุณมองที่พระเยซู คุณจะเห็นทางไปถึงพระบิดา

นั่นเป็นพระปัญญาของพระเจ้า ที่เมื่อคุณเอ่ยพระนามของพระเยซู คุณก็ต้องเอ่ยถึงพระยาห์เวห์ *เยชูวา*²⁸ (เยซู) หมายถึง “พระยาห์เวห์ทรงช่วยให้รอด” ทุกครั้งที่คุณพูดว่า “พระเยซู” คุณก็กำลังพูดว่า “พระยาห์เวห์ทรงช่วยให้รอด” แล้วคุณจะทำให้พระเยซูเป็นรูปเคารพได้อย่างไร ที่ทำให้พระยาห์เวห์หมดความสำคัญดังที่ความเชื่อในตรีเอกานุภาพได้ทำ? ผมประหลาดใจที่พบว่า “พระยาห์เวห์” เป็นชื่อที่ถูกกล่าวถึงในพระคัมภีร์เดิมเกือบ 7,000 ครั้งหรือตัวเลขที่แน่นอนก็คือ 6,828 ครั้ง ผมหวังว่าคุณจะได้รู้จักกับพระคริสต์ตามพระคัมภีร์ในวันข้างหน้า และเห็นว่าพระองค์แตกต่างจากพระคริสต์ตามความเชื่อในตรีเอกานุภาพอย่างไร

อนา-ธมา

ครั้งก่อนผมทำให้เข้าใจผิดว่าหลักข้อเชื่อในชินจบลงด้วยคำอนา-ธมา (*anathema*) นั่นก็คือด้วยคำสาปแช่ง นั่นไม่ถูกต้อง หลักข้อเชื่อในชินไม่ได้จบด้วยอนา-ธมา แต่แปลกที่จบด้วย “อาเมน” ใครเล่าจะคิดว่าหลักข้อเชื่อในชินควรจะเป็นคำอธิษฐาน?

มันคงไม่ถูกต้องที่จะชี้แนะว่า หลักข้อเชื่อทั้งหมดจบลงด้วยอนา-ธมา แม้ว่าบางหลักข้อเชื่อ เช่น หลักข้อเชื่อของสภาสังคายนาแห่งแคลซีดอน (ค.ศ. 451) และหลักข้อเชื่อของสภาสังคายนาแห่งคอนสแตนติโนเปิลครั้งที่สอง²⁹ (ค.ศ. 553) จะจบลงด้วยอนา-ธมาก็ตาม ใจความก็คือว่าคุณจะต้องยอมรับทุกหลักข้อเชื่อที่ออกโดยคริสตจักรของความเชื่อในตรีเอกานุภาพ ไม่เช่นนั้นคุณจะพินาศ นั่นก็คือคุณจะต้องตกนรก ยกตัวอย่างเช่น หลักข้อเชื่ออธานาเซีย อธานาเซียส³⁰เป็นคนที่นำคริสตจักรของคนต่างชาติไปสู่ความเชื่อในตรีเอกานุภาพมากกว่าใครอื่น โดยการยืนยันกรานในความเป็นพระเจ้าของพระคริสต์ ในย่อหน้าแรกของหลักข้อเชื่ออธานาเซียมีว่า

²⁸ *Yeshua*

²⁹ Council of Chalcedon; the Second Council of Constantinople

³⁰ Athanasian Creed; Athanasius

ผู้ใดก็ตามที่ประสงค์จะอยู่ในฐานะที่รอด เขาผู้นั้นจำเป็นต้องยึดถือความเชื่อของคาทอลิก [ความเชื่อสากลที่คริสตจักรต่างๆยอมรับโดยทั่วไปในเวลานั้น] เป็นความเชื่อที่ทุกคนจะต้องรักษาไว้ทั้งหมดและไม่ให้ต่างพร้อย ไมเช่นนั้นเขาผู้นั้นจะพินาศนิรันดร์อย่างไม่ต้องสงสัย

นั่นเป็นคำกล่าวที่ขบถกล เช่นเดียวกับในหลักข้อเชื่ออื่น ๆ ทั้งหมดที่ไม่มีข้อพระคัมภีร์สักข้อจากพระคัมภีร์มาสนับสนุน

ในย่อหน้าสุดท้ายของหลักข้อเชื่ออานาเซีย เราจะอ่านพบว่า “นี่คือความเชื่อของคาทอลิกที่คนจะต้องเชื่ออย่างสัตย์ซื่อและเหนียวแน่น ไมเช่นนั้นเขาจะไม่อยู่ในฐานะที่รอด” พุดอีกอย่างก็คือถ้าคุณไม่ยอมรับหลักข้อเชื่อนี้ คุณก็จะพินาศชั่วนิรันดร์ คำแข่งสาปไม่ได้กล่าวไว้อย่างชัดเจน แต่บอกเป็นนัยอย่างหนักแน่นจนคุณอาจกล่าวคำนั้นอย่างชัดเจน

เปาโลใช้อนา-ธมาเพียงครั้งเดียว (1 โครินธ์ 16:22) แต่ใช้ในลักษณะที่แตกต่างจากหลักข้อเชื่อเหล่านั้น ที่สำคัญที่สุดนั้นไม่ได้เป็นการสาปแช่งใครนอกพระกายของพระคริสต์แต่เป็นการกล่าวกับบรรดาผู้เชื่อ เปาโลกล่าวว่า “ถ้าใครไม่รักองค์ผู้เป็นเจ้า ก็ให้คนนั้นถูกแช่งสาป องค์ผู้เป็นเจ้า เชิญเสด็จมาเถิด³¹” (ฉบับ NASB) คำว่า “ถูกแช่งสาป” ในภาษากรีกคือคำ “อนา-ธมา” (ἀνάθεμα) ข้อความ “ὁ τὸ ἀνάθεμα μάρτυς θά” มีความหมายว่า “ขอให้คนนั้นถูกแช่งสาป องค์ผู้เป็นเจ้า เชิญเสด็จมาเถิด”

เปาโลกำลังพูดกับบรรดาคริสเตียน ที่ไม่มีความรักจริงๆต่อพระคริสต์ตามที่ประกาศตัว เขา กำลังพยายามปกป้องคริสตจักรจากคนที่คืบคลานเข้ามาในคริสตจักรด้วยแรงจูงใจที่ซ่อนเร้นและไม่มีความรักที่แท้จริงต่อองค์ผู้เป็นเจ้า แต่จงสังเกตว่าเปาโลเรียกร้องเพียงสิ่งเดียวซึ่งแตกต่างจากหลักข้อเชื่อเหล่านั้น นั่นคือให้คุณรักองค์ผู้เป็นเจ้า ถ้าคุณรักองค์ผู้เป็นเจ้า คุณจะไม่ต้องตกอยู่ในอันตรายจากอนา-ธมา แต่ถ้าคุณไม่ได้รับองค์ผู้เป็นเจ้า คุณก็จะถูกอนา-ธมา นั่นแตกต่างกันมากจากคำขู่ว่าจะถูกแช่งสาปถ้าคุณไม่ยอมรับหลักคำสอนของความเชื่อในตรีเอกานุภาพ โดยเฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับความเป็นพระเจ้าของพระคริสต์

ความเข้าใจเกี่ยวกับพระคริสต์แบบอเล็กซานเดรียของหลักข้อเชื่ออานาเซีย

บรรดานักวิชาการพระคัมภีร์มีปัญหาในการระบุช่วงเวลาของหลักข้อเชื่ออานาเซีย มีความคิดกันว่าน่าจะอยู่ในราวต้นศตวรรษที่ห้า และไม่สามารถจะระบุได้ว่าอานาเซียสเป็นคนเขียนเอง ความ

³¹ “Maranatha” (“มารานาธา”)

เข้าใจเกี่ยวกับพระคริสต์ของหลักข้อเชื่อออร์ทอดอกซ์นั้น เป็นของออร์ทอดอกซ์อย่างแน่นอน แต่เราก็ไม่สามารถแน่ใจได้ว่าเขาเป็นคนที่เขียนคำเหล่านั้นจริง

หลักข้อเชื่อออร์ทอดอกซ์สะท้อนศาสนศาสตร์แบบอเล็กซานเดรีย ซึ่งตรงกันข้ามกับศาสนศาสตร์แบบแอนติโอคีน³² ในนั้นกล่าวไว้ว่าพระเยซูทรงเป็น “พระเจ้าที่สมบูรณ์และมนุษย์ที่สมบูรณ์ ทรงดำรงอยู่ด้วยวิญญาณที่สัพพัญญู³³ และในสภาพเนื้อหนังของมนุษย์” ย่อหน้าถัดมากล่าวไว้ว่า “เพราะวิญญาณที่สัพพัญญูและสภาพเนื้อหนังเป็นมนุษย์คนเดียว ดังนั้นพระเจ้ากับมนุษย์จึงเป็นหนึ่งเดียวในพระคริสต์” หรือพูดอีกอย่างว่า เมื่อพูดถึงพระคริสต์ “วิญญาณที่สัพพัญญู” ในพระคริสต์ก็คือพระเจ้าพระบุตร

จากที่กล่าวนี้องค์ประกอบของพระเยซูออกมาเป็นภาพอะไร? มนุษย์มีร่างกายและวิญญาณ วิญญาณถูกเรียกตามหลักข้อเชื่อออร์ทอดอกซ์ว่า “วิญญาณที่สัพพัญญู” หลักข้อเชื่อนี้กล่าวว่าในกรณีของพระคริสต์ผู้เป็นทั้งพระเจ้าและมนุษย์นั้น “วิญญาณที่สัพพัญญู” จะถูกแทนที่ด้วยพระเจ้าพระบุตร คุณเห็นภาพหรือยัง? ภาพที่เราได้คือพระเจ้าพระบุตรที่มีกายเนื้อหนัง นั่นคือความเข้าใจเกี่ยวกับพระคริสต์ตามมาตรฐานของความเชื่อในตรีเอกานุภาพ

คุณใช้เวลาไตร่ตรองเพียงแค่อึดใจเดียวก็จะเห็นว่า บุคคลลักษณะนี้ไม่สามารถจะเป็นมนุษย์เหมือนที่เราเป็นได้ เพราะพระองค์ไม่มีวิญญาณของมนุษย์เนื่องจากถูกพระเจ้าพระบุตรเข้ามาแทนที่ที่เราได้คือพระเจ้าพระบุตร ที่เดินอยู่บนโลกนี้ในเนื้อหนังของมนุษย์ ตราบที่พระองค์มีเนื้อหนังพระองค์ก็รู้สึกร้อนหรือหนาว รู้สึกหิวหรือกระหายได้ พระองค์ผู้ทรงรู้สึกทั้งหมดนี้ก็คือพระเจ้าพระบุตร แต่พระคริสต์ตามความเชื่อในตรีเอกานุภาพองค์นี้ไม่ใช่มนุษย์ที่แท้จริงในทางใดเลย พระองค์ไม่ใช่คนคนเดียวกับพระคริสต์ของพระคัมภีร์ เพราะพระคริสต์ของพระคัมภีร์นั้นทรงเป็นมนุษย์ที่แท้จริงเช่นเดียวกับเรา

เนสโตเรียส³⁴ บาทหลวงแห่งคอนสแตนติโนเปิลได้คัดค้านสิ่งที่ศาสนศาสตร์แบบอเล็กซานเดรียกำหนดขึ้น โดยกล่าวว่าพระคริสต์ที่อธิบายให้เห็นในหลักข้อเชื่อต่าง ๆ ดังเช่นหลักข้อเชื่อในซินนั้นจะเป็นมนุษย์ไปไม่ได้ เนื่องจากพระองค์ทรงเป็นพระเจ้าพระบุตรที่มาจุติในเนื้อหนัง

แต่วิธีแก้ปัญหานั้นเนสโตเรียสเสนอไม่ได้คลี่คลายขึ้นเลย เพราะได้เสนอการรวมพระเจ้าพระบุตรกับมนุษย์ที่สมบูรณ์เข้าด้วยกัน ที่ไม่ใช่แค่การรวมเนื้อหนัง แต่เป็นการรวมเนื้อหนังและวิญญาณเข้าด้วยกันด้วย เหตุนี้พระเจ้าพระบุตรจึงรวมเข้ากับมนุษย์ที่สมบูรณ์ ทำให้พระคริสต์เป็นพระเจ้า

³² Alexandrian theology; Antiochene theology

³³ “reasoning soul” แปลจากหลักข้อเชื่อออร์ทอดอกซ์ ข้อ 32 (ผู้แปล)

³⁴ Nestorius

100% และเป็นมนุษย์ 100% การกำหนดของเนลโตเรียสถูกปฏิเสธเพราะนั่นหมายความว่าพระคริสต์มีวิญญาณของมนุษย์ แต่การคัดค้านในเบื้องต้นของเนลโตเรียสก็ยังคงใช้ได้ เพราะถ้าพระคริสต์ไม่มีวิญญาณของมนุษย์ (ซึ่งเป็นคุณสมบัติสำคัญมากที่สุดของมนุษย์) พระองค์ก็ไม่สามารถเป็นมนุษย์ได้

การแยกกันคนละทาง

ผมได้กล่าวไปแล้วว่า พระคริสต์ตามความเชื่อในตรีเอกานุภาพนั้นแตกต่างจากพระคริสต์ตามพระคัมภีร์ แต่มีประเด็นพื้นฐานอย่างหนึ่งที่ตรงกันระหว่างความเชื่อในตรีเอกานุภาพกับความเชื่อในพระเจ้าเพียงองค์เดียวตามพระคัมภีร์ (และนี่คือสิ่งที่ทำให้ความเชื่อในตรีเอกานุภาพมีลักษณะที่ยอมรับได้ นั่นคือพระเจ้าได้มาจุติในพระคริสต์

แต่นอกจากนี้สิ่งอื่นจะแตกต่างกัน เพราะพระเจ้าผู้ซึ่งมาจุติในพระคริสต์ตามความเชื่อในตรีเอกานุภาพนั้น ไม่ใช่พระยาห์เวห์แต่เป็นผู้ที่ถูกเรียกว่าพระเจ้าพระบุตร ที่ไม่พบการดำรงอยู่ที่ไหนเลยในพระคัมภีร์เดิม การจะให้พระเจ้าพระบุตรดำรงอยู่ในพระคัมภีร์ใหม่นั้น ใครสักคนคงต้องบิดเบือนพระคัมภีร์ตอนแล้วตอนเล่า ความจริงที่เห็นได้ชัดก็คือคำที่เรียก “พระเจ้าพระบุตร” นั้นหาไม่พบเลยสักทีในพระคัมภีร์ ความจริงแล้วไม่มีบุคคลที่ว่าเลย นั่นเป็นการเปิดเผยที่น่าตกใจซึ่งทำให้ผมตื่นขึ้นในที่สุด ตลอดเวลาที่ผ่านมา ผมได้โต้เถียงให้กับบุคคลที่ไม่สามารถจะพิสูจน์การดำรงอยู่ของพระองค์ได้จากพระคัมภีร์ นี่ไม่ใช่แค่ข้อโต้แย้งรวมถึงบุคคลที่อยู่เบื้องหลังข้อโต้แย้งที่ไม่สามารถพิสูจน์ได้ เพราะว่าพระคัมภีร์ไม่เคยพูดถึง “พระเจ้าพระบุตร” ทั้งไม่ได้กล่าวถึงชื่อนั้นหรือบุคคลดังกล่าวเลย

วันนี้เป็นวันที่คุณต้องตัดสินใจเลือกแล้ว คุณจะเลือกเชื่อว่าเป็นพระเยซูผู้ซึ่งเรียกว่าพระเจ้าพระบุตรไหม? หรือคุณจะเลือกเชื่อว่าเป็นพระองค์ที่เสด็จเข้ามาสถิตในพระเยซูก็คือพระยาห์เวห์เอง? คุณต้องเลือกเอา แต่คุณไม่สามารถจะมีทั้งสองอย่างได้ เพราะจะมีแต่ผู้หนึ่งหรือผู้หนึ่งเท่านั้นที่สามารถมาจุติในพระคริสต์ได้

ถ้าคุณใส่ใจกับเทพินิยายเกี่ยวกับพระองค์ที่สองที่เรียกว่าพระเจ้าพระบุตร โดยเชื่อว่าบุคคลในเทพินิยายนี้ได้มาจุติในพระคริสต์ ถ้าเป็นเช่นนั้นความหวังเดียวของคุณก็คือที่พระคริสต์องค์นี้จะสามารถช่วยให้คุณรอดได้ ผมจะไม่มองในแง่ดีอย่างนั้น เพราะไม่มีพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดอื่นใดนอกจากพระยาห์เวห์ พระยาห์เวห์ทรงสามารถช่วยเราให้รอดได้! พระองค์ก็ได้บอกเราแล้วว่าชื่อ “เยซู” หมายถึง “พระยาห์เวห์ทรงช่วยให้รอด” แต่ถ้าใครที่อยู่ตรงจุดที่ต้องไปคนละทางกัน เลือกที่จะเชื่อในพระเจ้าพระบุตร ก็ขอองค์ผู้เป็นเจ้าทรงเมตตาคุณด้วย

การตีความยอห์นบทที่หนึ่งผิด

ผมสามารถจะตีความตามพระคัมภีร์เพิ่มเติมอีกได้แต่นั้นอาจใช้เวลามากเกินไป ก่อนหน้านี้ผมได้พูดเรื่องนี้ในยอห์นบทที่ 1 มาบ้าง เราได้เห็นว่ข้อผิดพลาดในความเชื่อตรีเอกานุภาพมีสามส่วน

ส่วนแรก เราไม่ได้เห็นลักษณะที่เป็นคำกวีของยอห์นบทที่ 1 ใครก็ตามที่ดูรูปแบบของยอห์นบทที่ 1 แม้แต่การจัดรูปแบบในพระคัมภีร์หลายฉบับ ก็จะทำให้เห็นว่ามันเป็นคำกวี ถ้าคุณไม่รู้จักวิธีอ่านคำกวีเหมือนคนส่วนใหญ่ คุณก็จะได้ข้อสรุปแปลก ๆ ทั้งหลายจากยอห์นบทที่ 1 อันที่จริงแล้วภาษาของการเผยวณะส่วนใหญ่ในพระคัมภีร์เป็นคำกวี

ส่วนที่สองและสำคัญยิ่งกว่านั้นก็คือ ไม่มีที่ไหนในพระกิตติคุณยอห์น หรือส่วนที่เหลือของพระคัมภีร์ใหม่ที่มี “logos” (พระวาตะ, the word) เคยมีระบุไว้ว่าเป็นพระเยซู ไม่เคยมีการระบุที่ไหนเลยว่ “พระเยซู” และ “logos” คืออย่างเดียวกันหรือบุคคลเดียวกัน เราพลาดสิ่งที่เป็นพื้นฐานและเข้าใจได้ง่ายแบบนั้นไปได้อย่างไร? แม้แต่ในพระกิตติคุณยอห์นคำว่ “logos” นี้ก็ไม่เคยระบุอย่างเจาะจงว่เป็นพระเยซู ใครก็ตามที่คุ้นกับภาษากรีกของพระคัมภีร์เดิมจะรู้ว่ พระวาตะหรือพระวณะของพระยาห์เวห์จะสรุปถึงความครบบริบูรณ์ของพระยาห์เวห์ ที่แสดงถึงฤทธานุภาพของการทรงสร้างของพระองค์และการเปิดเผยพระองค์เอง การทรงสร้างและการเปิดเผยพระองค์เองมักจะเชื่อมโยงกันนในพระคัมภีร์ แม้แต่ในโรมบทที่ 1 คุณจะรู้จักพระลักษณะของพระเจ้าจากสิ่งทีพระองค์ได้ทรงสร้าง และสิ่งยอดสุดของการทรงสร้างของพระเจ้ก็คือมนุษย์ และถ้าพระเจ้าทรงเปิดเผยพระองค์เองในสิ่งทีพระองค์ทรงสร้าง แล้วพระองค์จะไม่ยิ่งเปิดเผยพระองค์เองในมนุษย์ผู้เป็นรูปเหมือนหรือพระฉายาของพระองค์โดยเฉพาะหรือ?

พระเจ้าไม่มีรูปร่างให้เรามองเห็นได้ แต่พระองค์ทรงสร้างรูปร่างให้กับสิ่งทีพระองค์ทรงสร้างขึ้น โดยเฉพาะกับมนุษย์ทีเปิดเผยความใหญ่ยิ่งทีไม่อาจมองเห็นได้ของพระองค์ ในแง่หนึ่งนั้น มนุษย์เป็นสัญลักษณ์ของพระเจ้า รูปร่างก็จัดอยู่ในพวกสัญลักษณ์ คนจีนจะเข้าใจเรื่องแบบนี้ได้ดีเพราะตัวอักษรจีนเป็นสัญลักษณ์ คุณสามารถใช้สัญลักษณ์กับสิ่งทีมองไม่เห็น คุณไม่จำเป็นต้องเป็นคนจีนก็ทำได้ แต่คนจีนมีข้อได้เปรียบทีแตกต่างของการมีรูปแบบการเขียนทีใช้สัญลักษณ์

ถ้าคุณเดินไปตามท้องถนนและเห็นป้ายเป็นรูปสายฟ้า คุณจะรู้ว่มันหมายถึงอะไร ไม่จำเป็นต้องเป็นวิศวกรก็รู้ได้ว่มันเป็นสัญลักษณ์ของประจุไฟฟ้า บางทีอาจมีหม้อแปลงไฟฟ้าหรือว่สายไฟฟ้าแรงสูงอยู่ใกล้ ๆ ก็ได้ ภาพของสายฟ้าเป็นสัญลักษณ์ของสิ่งทีไม่มีรูปร่างหรือรูปแบบ ประจุไฟฟ้าไม่มีรูปร่างทีมองเห็นได้นอกจากสายแลบของฟ้า และถึงอย่างนั้นรูปแบบก็ไม่ได้ตายตัว

ในภาษาจีนเราจะสื่อความคิดที่เป็นนามธรรมด้วยตัวอักษรที่เป็นสัญลักษณ์ ตัวอย่างเช่นคำว่า “พระเจ้า” จะเขียนว่า “神” (เสิน) เมื่อคุณเห็นตัวอักษรนี้ คุณจะรู้ว่าผู้เขียนกำลังกล่าวถึงพระเจ้า หรือวิญญาณ แม้แต่สิ่งที่เป็นนามธรรมหรือสิ่งที่ไม่รูปร่าง (เช่น วิญญาณ) ก็สามารถสื่อความหมายด้วยตัวอักษรตัวหนึ่งได้ (เช่น 神) ในตัวอักษรนี้ สิ่งที่คุณมองไม่เห็นได้อยู่ในรูปร่างที่มองเห็นได้

พระเจ้าไม่มีรูปร่าง แต่เมื่อคุณมองที่มนุษย์ผู้เป็นรูปเหมือนของพระเจ้า คุณก็จะคิดถึงพระเจ้าน่าเสียดายที่สิ่งนี้ไม่ค่อยจะเกิดขึ้นเมื่อมีใครมองเรา แต่สิ่งนี้ไม่ได้ลบความตั้งใจพระทัยเดิมของพระเจ้าที่มีกับเรา ในกรณีของพระคริสต์ตามพระคัมภีร์ (ไม่ใช่พระคริสต์ตามความเชื่อในตรีเอกานุภาพ) เมื่อผมคิดถึงพระคริสต์ผมก็คิดถึงพระยาห์เวห์ เพราะพระเจ้าที่มองเห็นได้ทรงสวมรูปร่างในพระคริสต์ มีข้ออ้างอิงมากมายในพระคัมภีร์ใหม่ที่พูดถึงพระคริสต์ว่าเป็นรูปเหมือนของพระเจ้า

มีข้อผิดพลาดส่วนที่สามในการตีความยอห์นบทที่ 1 ซึ่งเป็นข้อความที่ผมได้ตรวจสอบอยู่หลายสัปดาห์ค้นกลับไปที่กลับมา (จากยอห์น 1:1 “ในปฐมกาลพระวาทะทรงดำรงอยู่ และพระวาทะทรงอยู่กับพระเจ้า และพระวาทะทรงเป็นพระเจ้า”)³⁵ เราจะทักทักกันผิด ๆ ว่าคำ “อยู่กับพระเจ้า” ในภาษากรีก (πρὸς τὸν θεόν) จะต้องอ้างอิงถึงอีกผู้หนึ่ง ถ้าผมพูดว่าใครคนหนึ่งอยู่กับใครคนหนึ่ง คุณก็อาจเหมาเอาว่ามีคนอื่น อันที่จริงแล้ว นั่นคือความหมายที่ถูกถ่ายทอดในการแปลว่า “พระวาทะทรงอยู่กับพระเจ้า” แต่การแปลแบบนี้เป็นปัญหา

เราตีความข้อความนี้ผิดโดยการตีความเกินจากที่มีในต้นฉบับ ที่นี้ “πρὸς τὸν θεόν” (*pros ton theon*) อาจหมายถึง “อยู่กับพระเจ้า”³⁶ แต่ก็ยังอาจหมายถึงอย่างอื่นได้อีกมากมาย คุณจะเห็นได้เมื่อตรวจสอบดูคร่าว ๆ ในพจนานุกรมภาษากรีก ที่จริงแล้วคำสันธาน “pros” (πρὸς) ตามด้วยกรรมของวลี (อย่างในกรณีของ πρὸς τὸν θεόν) นั้นสามารถหมายถึง “โดยการอ้างอิงถึงพระเจ้า”³⁷ และไม่จำเป็นต้องหมายถึง “อยู่กับพระเจ้า” ในความหมายของการอยู่กับบุคคลที่สอง ความหมายอย่างหลังก็ยังเป็นไปได้ด้วย แต่แทบจะไม่ใช่ความหมายเดียวของ “pros” ความหมายที่เป็นธรรมชาติมากกว่าก็คือ “โดยการอ้างอิงถึงพระเจ้า” คำ “logos” นี้ได้อ้างอิงถึงพระเจ้า นั่นคือ “logos” ก็คือพระเจ้าเอง

แม้ถ้าจะรับในความหมายว่า “อยู่กับพระเจ้า” แต่ใครที่เข้าใจของภาษากวีของพระคัมภีร์เดิมจะนึกถึงสุภาษิต 8:30 ทันทีที่พูดถึงปัญญาว่า “อยู่กับพระเจ้า” ในตอนเริ่มต้นการทรงสร้าง เรามองข้ามลักษณะของคำกวีของยอห์นบทที่ 1 ไปได้ง่าย ๆ

³⁵ ผู้แปลเพิ่มเติมเพื่อให้เข้าใจสิ่งที่ผู้เขียนอ้างอิง

³⁶ “with God”

³⁷ “with reference to God”

ผมจะไม่พูดรายละเอียดทั้งหมดในครั้งนี้อย่างไรก็ตาม เมื่อมีโอกาสผมจะให้คำคุณจากพระคัมภีร์ตอนอื่นๆ เช่น ฮีบรูบทที่ 1 โคโลสีบทที่ 1 เป็นต้น แล้วคุณจะเห็นว่า เมื่อเราเป็นผู้เชื่อในตรีเอกานุภาพโดยเฉพาะตัวผมเองได้ใช้ความชำนาญในการตีความของผมช่วยเผยแพร่อิทธิพลของความเชื่อในตรีเอกานุภาพ ซึ่งเป็นสิ่งที่ผมรู้สึกเสียใจอย่างยิ่งในตอนนี้อย่างไรก็ตาม เวลานั้นผมอยู่ในความมืดแต่ด้วยพระเมตตาของพระเจ้าจึงทรงมองข้ามช่วงเวลาในความไม่รู้ของผม

ผมจะให้คำคุณเห็นการตีความที่เมื่อทำอย่างถูกต้องแล้วจะได้ข้อสรุปที่แตกต่างกันมาก ก่อนหน้านี้เราตีความให้เป็นตามความเชื่อในตรีเอกานุภาพของเรา และตีความเกินจากที่มีในตัวบทเพื่อให้มีสิ่งนั้นอยู่ในตัวบท เราได้ทำอย่างนั้นกับยอห์นบทที่ 1, ฮีบรูบทที่ 1, โคโลสีบทที่ 1 เป็นต้น ในส่วนวิวรณ์บทที่ 1 นั้นแทบไม่มีอะไรที่เป็นความเชื่อในตรีเอกานุภาพให้เราเห็นเลย

พระเยซูต้องเป็นพระเจ้าใหม่จึงจะช่วยเราให้รอดได้?

พระเยซูต้องเป็นพระเจ้าใหม่จึงจะช่วยเราให้รอดได้? การถามอย่างนี้ดูเหมือนเราจะลืมนึกไปว่ายังมีพระยาห์เวห์ผู้ทรงสามารถช่วยเราให้รอดได้ เราลืมนึกพระยาห์เวห์ไปได้ง่ายๆ เพราะความเชื่อในตรีเอกานุภาพได้ลบล้างพระองค์ออกไปจากความคิดของเรามาแล้ว พระคัมภีร์พูดถึงพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด “เดียว” แต่พระเยซูเป็นผู้ช่วยให้รอดเดียวที่เรารู้จักไม่ใช่หรือ? แล้วถ้าพระองค์ไม่ใช่พระเจ้าเราต้องจบกันไหม?

ผมขอพูดว่าฮาเลลูยา! “ฮาเลลูยา”³⁸ (Halleluyah, สดุดี 135:3)³⁹ หมายถึง “สรรเสริญพระยาห์เวห์” คำ “ยา” (יָה) เป็นคำย่อของพระยาห์เวห์ คราวต่อไปก็อย่าร้องฮาเลลูยาเมื่อคุณกำลังพูดอยู่กับพระคริสต์ผู้เป็นทั้งพระเจ้าและมนุษย์ คุณจะหมายถึงพระยาห์เวห์หรือไม่ได้หมายถึงพระยาห์เวห์ ก็จงตกลงใจของคุณเสีย ผมขุ่นใจเมื่อกลุ่มคริสตเมตริก้องตะโกน “ฮาเลลูยา!” จนสุดเสียงในขณะที่พระยาห์เวห์อยู่ไกลจากจิตใจของพวกเขาที่สุด และที่พวกเขามีอยู่ในจิตใจก็ไม่ใช่พระเยซูด้วยซ้ำ แต่เป็นพระวิญญาณ และผมก็ไม่แน่ใจว่าพระวิญญาณที่พวกเขานึกถึงนั้นคือใคร

คนมักจะพูดกันว่า ถ้าพระเยซูไม่ได้เป็นพระเจ้า เราก็จะไม่ได้รับความรอด ตัวผมเองก็ทำสิ่งผิดนี้เสียเองเมื่อผมให้เหตุผล (ใช้การให้เหตุผลทางคณิตศาสตร์ที่มีข้อบกพร่อง) ว่าเพราะพระเยซูทรงไม่มีที่สิ้นสุด ฉะนั้นจึงสามารถจะรวมคนจำนวนมากแค่ไหนก็ได้ให้อยู่ในเครื่องหมายไม่มีที่สิ้นสุดนั้น ถ้ามีคนเจ็ดพันล้านคนในโลกปัจจุบันก็ไม่มีปัญหา เพราะความไม่มีที่สิ้นสุดจะสามารถครอบคลุมทุก

³⁸ มาจากคำฮีบรูว่า “יָהּ יָהּ” (Halleluyah) ฉบับภาษาอังกฤษใช้คำว่า “Hallelujah” (ผู้แปล)

³⁹ สดุดี 135:3 “จงสรรเสริญพระยาห์เวห์ เพราะพระยาห์เวห์ประเสริฐ” (ฉบับมาตรฐาน 2011)

คนได้ คุณจะบวกเพิ่มอีกสองสามพันล้านคนก็ยังได้ จะได้รวมทุกคนในอดีตเข้ามาด้วย เราสามารถจะเพิ่มเลขศูนย์ไปได้เรื่อย ๆ จากซีกหนึ่งของจักรวาลไปจนถึงอีกซีกหนึ่ง ก็ยังไม่ถึงความไม่มีที่สิ้นสุด ดังนั้นคนจะจำนวนมากแค่ไหนก็รอดได้ภายใต้ความไม่มีที่สิ้นสุดของพระเยซู ผมเห็นคนจำนวนมากยอมรับข้อสรุปนี้อย่างง่ายดาย แต่ผมไม่ได้ป่าวประกาศเรื่องนี้ด้วยความตั้งใจที่จะหลอกลวงใคร ผมคิดจริงๆว่ามันเป็นความจริง

รอดโดยความเชื่อ

เราลืมไปหรือว่าเรารอดโดยความเชื่อ? ในพระคัมภีร์นั้นความเชื่อก็คือความเชื่อในพระคำของพระเจ้าเสมอ พระเจ้าตรัสเช่นนั้น และถ้าคุณเชื่ออย่างนั้นคุณก็รอด เราจะนึกถึงฮีบรูบทที่ 11 แต่เราเข้าใจจริงๆหรือ? แล้วนี่มาเกี่ยวอะไรกับความเป็นพระเจ้าของพระคริสต์ด้วยหรือ? ให้เรามาดูคำสอนของพระเยซูเองในยอห์น 3:14-15 เพื่อจะมองประเด็นนี้ให้ชัดเจนยิ่งขึ้น ในพระคัมภีร์ตอนนี้พระเยซู ซึ่งก็คือพระคริสต์ตามพระคัมภีร์ที่ตรงข้ามกับพระคริสต์ตามความเชื่อในตรีเอกานุภาพได้ตรัสว่า “และโมเสสยกขึ้นในถิ่นทุรกันดารฉันใด บุตรมนุษย์ก็ต้องถูกยกขึ้นฉันนั้น เพื่อทุกคนที่เชื่อวางใจพระองค์จะได้ชีวิตนิรันดร์” (ฉบับ ESV)

ชาวอิสราเอลกำลังจะตายในถิ่นทุรกันดารเพราะพวกเขากดถูกพิษกัดเพื่อเป็นการลงโทษที่พวกเขาไม่เชื่อฟัง ดื้อรั้น และหัวแข็ง คำว่า “พิษ” นั้น เป็นไปได้ว่าน่าจะหมายถึงความเจ็บปวดอย่างรุนแรงจากการถูกกัดที่พิษวิ่งถึงหัวใจ เรื่องนี้ถูกบันทึกไว้ในกัณฑ์การวิดิ 21:7-9

ประชาชนมาหาโมเสสและกล่าวว่า “เราได้ทำบาปเพราะเราบ่นว่าพระเจ้าและบ่นว่าท่าน ขอทูลวิงวอนพระเจ้าให้นางไปจากเรา” ดังนั้นโมเสสจึงทูลวิงวอนเพื่อประชาชน พระเจ้าตรัสกับโมเสสว่า “จงทำตัวหนึ่งติดไว้บนเสา ใครที่ถูกงูกัดให้มองดูงูนั้น ก็จะมีชีวิตอยู่ได้” ดังนั้นโมเสสจึงทำทองสัมฤทธิ์ตัวหนึ่งและติดไว้บนเสา เมื่อผู้ใดถูกงูกัดและมองดูทองสัมฤทธิ์นั้น เขาก็มีชีวิตอยู่ (ฉบับ NIV)

มีประชาชนประมาณสองล้านคนในถิ่นทุรกันดาร ดังนั้นจึงต้องตั้งงูทองสัมฤทธิ์ไว้สูงบนยอดเสา การมองไปที่งูทองสัมฤทธิ์จะช่วยใครให้รอดตายได้อย่างไร? นั่นเป็นเพราะงูนั้นเป็นพระเจ้าหรือ? ประชาชนรอดชีวิตได้อย่างไร? พวกเขาอดชีวิตโดยความเชื่อ งูทองสัมฤทธิ์ซึ่งไม่ใช่งูที่มีชีวิตนั้น ไม่ได้พิเศษอะไร มันเป็นการจำลองงูที่กำลังคร่าชีวิตผู้คน แต่พวกเขาถูกสั่งให้มองไปที่มัน สิ่งที่ช่วยชีวิตของพวกเขาก็คือความเชื่อในคำตรัสของพระเจ้า พระองค์ทรงบอกให้พวกเขามองไปที่งูนั้น พวกเขาจึงมองไปที่มัน แม้จะไม่เข้าใจว่าการทำเช่นนั้นจะช่วยชีวิตพวกเขาได้อย่างไร? แน่นอนว่าไม่ใช่งูทองสัมฤทธิ์ที่ช่วยชีวิตพวกเขา แต่เป็นพระยาห์เวห์ที่ช่วยพวกเขาให้รอดชีวิต

พระเยซูตรัสว่าพระองค์เป็นเหมือนงูทองสัมฤทธิ์ที่ตั้งอยู่บนเสา และเสานั้นคืออะไร? มันก็คืองางเขน พระเยซูกำลังตรัสว่า “เมื่อเราถูกยกขึ้น ถ้าเจ้ามองมาที่เราที่ตายบนกางเขน เจ้าก็จะมีชีวิตอยู่ ที่เป็นเช่นนั้นเพราะเราเป็นพระเจ้าหรือ? ก็เปล่าเลย แต่เป็นเพราะพระยาห์เวห์ทรงเป็นพระเจ้า! พระองค์ได้ทรงกำหนดไว้ว่าเมื่อเจ้ามองมาที่เราบนกางเขน เจ้าก็จะมีชีวิตอยู่ เราเป็นเครื่องบูชาไถ่บาป” เปาโลกล่าวว่า “พระเจ้าทรงทำให้พระองค์ผู้ทรงไม่มีบาปให้บาป เพื่อว่าในพระองค์ เราจะได้เป็นความชอบธรรมของพระเจ้า” (2 โครินธ์ 5:21 ฉบับ NIV) การที่จะรอดจากบาปนั้น เราต้องมองดูที่เครื่องถวายบูชาไถ่บาปบนกางเขน

ตามความเชื่อในตรีเอกานุภาพนั้น ทุกสิ่งจะมุ่งเน้นไปที่พระเยซูว่าเป็นพระเจ้า ดังนั้นเราจึงลืมนึกถึงพระยาห์เวห์ผู้ทรงช่วยเราให้รอด แต่ไม่มีพระผู้ช่วยให้รอดอื่นนอกจากพระยาห์เวห์ ถึงอย่างนั้นเราก็ให้ความเชื่อของเราอยู่ที่ความเป็นพระเจ้าของพระคริสต์ โดยคิดว่าเราได้รอดโดยพระองค์ ไม่ใช่โดยพระยาห์เวห์ พระคริสต์ตามพระคัมภีร์กำลังบอกเราว่า “วิธีที่เราช่วยให้รอดก็คือวิธีที่งูทองสัมฤทธิ์ในถิ่นกันดารได้ช่วยให้รอด ไม่มีอะไรพิเศษเกี่ยวกับงู มันทำด้วยทองเหลือง ในขณะที่เรามีเนื้อและเลือด แต่เพราะเราถูกยกขึ้นตามบัญชาของพระยาห์เวห์ ดังนั้นตามพระประสงค์นิรันดร์ของพระองค์แล้ว เมื่อเจ้ามองมาที่เรา เจ้าจะมีชีวิตรอด เพราะพระยาห์เวห์ทรงช่วยให้รอด” ชื่อของพระเยซูมีความหมายว่า “พระยาห์เวห์ทรงช่วยให้รอด”

และเมื่อเรารอดโดยทางความเชื่อ เราก็รอด “ในพระคริสต์” ในหนังสือการมาเป็นคนใหม่⁴⁰ นั้น ผมได้ตรวจสอบคำว่า “ในพระคริสต์” ของเราอยู่ “ในอาดัม” โดยกำเนิด ดังนั้นวิธีเดียวที่เราจะรอดได้ก็คือการอยู่ “ในพระคริสต์” มนุษย์ทุกคนอยู่ในอาดัมทางกำเนิด ผู้คนเจ็ดพันล้านคนในโลกทุกวันนี้อยู่ในอาดัมทั้งสิ้น ในลูกา 3:38 อדםถูกเรียกว่า “บุตรของพระเจ้า” แม้ว่าเขาจะไม่ใช่พระเจ้า ดังนั้น “พระบุตรของพระเจ้า”⁴¹ จึงไม่ใช่คำเรียกพระเจ้า การเป็นบุตรของพระเจ้าไม่ได้ทำให้อาดัมเป็นพระเจ้าจากคำเรียกนี้แต่อย่างใด เราอยู่ในอาดัมเพราะเราถือกำเนิดในเขา แล้วเราจะอยู่ในพระคริสต์ได้อย่างไร? ก็โดยการบังเกิดใหม่ เพราะเราทุกคนเกิดในอาดัม ดังนั้นเราจึงต้องเกิดใหม่ในพระคริสต์ เรารอดโดยงานของการเกิดใหม่ซึ่งพระเจ้าทรงกระทำในพระคริสต์

เรื่องนี้ไม่ได้เกี่ยวกับคณิตศาสตร์เลย คนจะจำนวนเท่าใดก็สามารถเกิดในพระคริสต์ได้ ตราบที่ยังให้เวลาอยู่ ตลอดช่วงประวัติศาสตร์ คนสามารถเกิดในพระคริสต์ได้ จะจำนวนคนเท่าไรก็ได้ จะหนึ่งพันล้านหรือสิบพันล้านหรือจะล้านล้านคนก็ตาม แต่เราจะเกิดในพระคริสต์ได้อย่างไร? ตามที่เปาโลกล่าวในโรมบทที่ 6 และที่อื่น ๆ ว่าบังเกิดด้วยการรับบัพติศมาโดยพระวิญญาณองค์เดียวเข้าไปในกายเดียวกัน (1 โครินธ์ 12:13) เป็นพระวิญญาณของพระยาห์เวห์ที่บัพติศมาเรา และให้เราเข้าไปใน

⁴⁰ *Becoming a New Person* by Eric H. H. Chang

⁴¹ “son of God” และ “Son of God”

กายเดียวกัน (“บัพติศมา” มีความหมายคำว่า “วาง”) และเนื่องจากเราถูกวางลงในกายนั้น เราจึงบังเกิดใหม่ในพระคริสต์

คนจะจำนวนเท่าไรก็สามารถบังเกิดใหม่ในพระคริสต์ได้ เพราะเป็นสิ่งที่พระเจ้าทรงกระทำโดยพระวิญญาณของพระองค์เอง พระวิญญาณของพระเจ้าไม่ได้เป็นอีกบุคคลหนึ่งที่แยกต่างหากจากพระเจ้า แต่เป็นความบริบูรณ์ของพระยาห์เวห์ในฤทธิ์อำนาจที่ช่วยให้รอดของพระองค์ พระยาห์เวห์ทรงอยู่ในการสร้างเก่าและการสร้างใหม่ ฤทธิ์อำนาจในการช่วยให้รอดของพระวิญญาณของพระยาห์เวห์กำลังทำงานอยู่ โดยทำการบัพติศมาเราและวางเราไว้ในพระคริสต์ หากคนเจ็ดล้านคนในโลกปัจจุบันนี้ต้องการจะเชื่อในพระเจ้า พวกเขาทุกคนสามารถถูกวางไว้ในพระคริสต์ได้ เรื่องนี้ไม่เกี่ยวกับความไม่มีที่สิ้นสุดของพระคริสต์แต่อย่างใด แต่เกี่ยวกับฤทธิ์อำนาจในการช่วยให้รอดที่ไม่มีที่สิ้นสุดของพระยาห์เวห์ ฉะนั้นจึงไม่มีความจำเป็นใดๆ ที่ต้องเอาความคิดเรื่องความไม่มีที่สิ้นสุดหรือเรื่องความเป็นพระเจ้าของพระเยซูเข้ามาเกี่ยวข้องด้วย ถ้าจะพูดตามพระคัมภีร์แล้ว การเป็นพระเจ้าของพระเยซูนั้นไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับความสำเร็จของเราเลย

เรายังคงคิดค้นความเชื่อที่ผิดของความเชื่อในตรีเอกานุภาพ ใจของผมหนักอึ้งเพราะเราได้เผยแพร่ความเชื่อผิดๆ จากที่พระคัมภีร์สอน ความสำเร็จของเราไม่ได้เกี่ยวอะไรกับพระเจ้าพระบุตรผู้ไม่มีที่สิ้นสุดที่ถูกกล่าวถึง แต่ทุกอย่างเกี่ยวข้องกัถ้อยคำที่ช่วยให้รอดของพระยาห์เวห์ และการที่พระองค์ทรงนำเราเข้าในพระคริสต์โดยพระวิญญาณของพระองค์ ให้เราบังเกิดใหม่ เปลี่ยนเราใหม่ และสุดท้ายทำให้เราดีพร้อม

พระเยซูทรงล้มเหลวได้ไหม?

ในท้ายบทนี้ผมอยากจะพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างพระยาห์เวห์กับพระเยซู เนื่องจากสิ่งนี้เกี่ยวข้องกับความสำเร็จของเรา ผมจึงขอตั้งคำถามอย่างนี้ว่า พระเยซูทรงล้มเหลวได้ไหม? เราคงจะสะดุ้งเมื่อคิดถึงสิ่งที่จะเกิดขึ้นได้ถ้าหากพระองค์ทรงล้มเหลว บางทีการเป็นพระเจ้าของพระองค์อาจให้ความมั่นใจกับเราว่าพระองค์จะไม่มีทางล้มเหลวได้ นั่นจึงอาจเป็นเหตุให้เราอยากเชื่อว่าพระเยซูทรงเป็นพระเจ้า แต่ในการทำเช่นนั้น เรากำลังฝากความมั่นใจในความสำเร็จของเราไว้กับการไม่เป็นมนุษย์ของพระองค์ ซึ่งหมายถึงว่าผู้ที่ตายเพื่อเรานั้นไม่ใช่มนุษย์ด้วยซ้ำ

ทูตสวรรค์สามารถตายเพื่อเราได้ไหม? พระเจ้าทรงสามารถตายเพื่อเราได้ไหม? แต่พระเจ้าจะทรงตายไม่ได้เพราะว่าพระองค์ทรงเป็นอมตะ ทูตสวรรค์ไม่สามารถตายได้เพราะเหล่าทูตสวรรค์ก็เป็นอมตะ ยิ่งกว่านั้น เหล่าทูตสวรรค์ไม่มีร่างกายในขณะที่พระเยซูทรงแบกบาปของเราในพระกายของพระองค์ที่กางเขน เราได้รับการไถ่ด้วยพระโลหิต เพราะถ้าไม่มีโลหิตไหลออกก็จะเป็นการชดใช้

บาป (เลวีนิติ 17:11, ฮีบรู 9:22)⁴² แต่เหล่าทูตสวรรค์ไม่มีโลหิตที่จะหลั่งออกเพื่อลบล้างบาปได้ ดังนั้นพระเจ้าจึงไม่ได้ให้พระสัญญาของพระองค์กับเราโดยทางทูตสวรรค์ แต่โดยทางพระบุตรของพระองค์ คือพระผู้ช่วยให้รอดที่พระยาห์เวห์ทรงแต่งตั้ง พระองค์เป็นพระบุตรของพระเจ้าและไม่ใช้พระเจ้าพระบุตร

พระเยซูทรงล้มเหลวได้ไหม? นั่นคงเป็นหัวข้อที่น่าสนใจที่จะพิจารณากัน ถ้าพระเยซูทรงเป็นมนุษย์ พระองค์ก็อาจจะล้มเหลวได้อย่างแน่นอนใช่ไหม? ถ้าเป็นเช่นนั้นความรอดของเราก็คงจะสูญกัน เรื่องนี้จะเป็นข้อถกเถียงที่น่าสนใจโดยมีฝ่ายหนึ่งโต้แย้งกรณีที่พระเยซูไม่สามารถจะล้มเหลวได้ แต่นั่นจะหมายความว่าพระเยซูไม่ใช่มนุษย์ อีกฝ่ายหนึ่งจะแก้ต่างกรณีนี้ว่าพระเยซูทรงสามารถล้มเหลวได้เนื่องจากพระองค์ทรงเป็นมนุษย์ ถ้าเป็นอย่างนั้นความรอดของเราก็คงจะสูญหมด

อะไรคือคำตอบจากพระคัมภีร์ในเรื่องนี้? คำตอบก็คือ พระเยซูทรงล้มเหลวได้อย่างแน่นอน เพราะพระองค์ทรงเป็นมนุษย์ พระองค์ก็ทรงถูกทดลองได้และทรงยอมแพ้ต่อการทดลองได้ ถ้าเราเข้าใจสิ่งที่เกิดขึ้นที่สวนเกทเสมนีเราก็คงมีเหตุผลที่จะต้องกังวลใจบ้าง คุณอาจจะคิดว่าความทุกข์ทรมานของพระเยซูที่เกทเสมนีนั้นเป็นการแสดงหลอกๆให้เชื่อ เพราะมันเป็นไปได้ที่พระเยซูจะทรงล้มเหลวได้ แต่ความจริงก็คือ พระเยซูทรงต่อสู้จนน้ำพระเนตรและเหงื่อออกมาเป็นเลือด นี่จึงไม่มีเหตุผลที่จะอธิบายว่าพระองค์ทรงล้มเหลวไม่ได้ แต่ถ้าความทุกข์ทรมานจนเหงื่อและน้ำพระเนตรหลั่งออกมาเป็นเลือดจะพิสูจน์อะไรได้ละก็ สิ่งที่จะพิสูจน์ได้ก็คือพระเยซูทรงสามารถล้มเหลวได้ หรือจะใช้คำพูดว่าพระองค์ทรงผ่านมาได้ อย่าง “ฉิวเฉียด”

พระเยซูตรัสว่า “ไม่มีใครเอาชีวิต (ของเรา) ไปจากเราได้ แต่เราสละชีวิตของเราเอง เรามีสิทธิอำนาจที่จะสละชีวิตและมีสิทธิอำนาจที่จะรับคืนมาอีก คำบัญชานี้เราได้รับมาจากพระบิดาของเรา” (ยอห์น 10:18 ฉบับ NIV) พระเยซูสละชีวิตของพระองค์เองด้วยการเชื่อฟังพระบิดา คุณอาจจะนึกภาพพระองค์กำลังกล่าวว่า “เราไม่อยากจะทำ แต่เราจะทำด้วยการเชื่อฟังพระบิดาของเรา ไม่มีใครบังคับให้เราทำ เราสละชีวิตของเราเอง แต่ด้วยการเชื่อฟังพระบิดาด้วย” การเชื่อฟังของพระองค์เกือบจะถูกทดสอบจนถึงขีดสุด เพราะการถูกตรึงบนกางเขนรออยู่ในอีกไม่กี่ชั่วโมงข้างหน้า

สำหรับพระเยซูนั้น ปัญหาไม่ได้อยู่ที่การเผชิญหน้ากับความตายมากเท่ากับการเป็นเครื่องบูชาไถ่บาปให้มวลมนุษย์ พวกเราไม่มีใครเคยเผชิญกับสิ่งนี้มาก่อน ดังนั้นเราจึงไม่รู้ว่ามันเป็นอย่างไร ประสบการณ์ที่แสนสาหัสนี้เป็นความน่ากลัวสำหรับพระเยซูอย่างเห็นได้ชัด ดังที่ทรง “ร้องขอด้วยเสียงดังและน้ำพระเนตรไหล” ต่อพระบิดา และพระเจ้าทรงสดับฟัง (ฮีบรู 5:7)⁴³ ตรนี้เราจะเห็น

⁴² ฮีบรู 9:22 “แท้จริงตามธรรมเนียมดัตินั้นถือว่าเกือบทุกสิ่งได้รับการชำระให้บริสุทธิ์ได้ด้วยเลือด และถ้าไม่มีโลหิตไหลออกแล้ว ก็จะไม่มีการยกโทษบาปเลย”

⁴³ ฮีบรู 5:7 “ในระหว่างที่พระคริสต์ประทับในโลก พระองค์ทรงถวายคำอธิษฐาน และคำร้องขอด้วยเสียงดังและน้ำพระเนตรไหล ต่อ

ความสัมพันธ์ที่มหัศจรรย์ของพระยาห์เวห์กับพระคริสต์ตามพระคัมภีร์ พระคริสต์ตามพระคัมภีร์ไม่เคยปฏิบัติหน้าที่โดยปราศจากพระยาห์เวห์ อันที่จริงพระองค์ไม่สามารถทำหน้าที่ได้โดยปราศจากพระยาห์เวห์ และจะไม่สามารถทำสำเร็จได้โดยปราศจากพระยาห์เวห์ ภาพที่เราเห็นตรงนี้ไม่ใช่พระคริสต์ที่ไม่ขึ้นกับใคร ไม่พึ่งใคร ผู้ทรงทำทุกอย่างสำเร็จด้วยพระกำลังของพระองค์เอง แต่พระคริสต์ตามพระคัมภีร์ผู้ที่เป็นมนุษย์อย่างแท้จริง ต้องเผชิญความน่ากลัวของการตายที่เสียสละนี้ตามลำพังตามลำพังไม่ใช่ในแง่ของการถูกทอดทิ้ง แต่ในแง่ของความรู้สึกที่โดดเดี่ยว

มีหลาย ๆ คนสงสัยว่าทำไมพระเยซูจึงตรัสว่า “พระเจ้าของข้าพระองค์ พระเจ้าของข้าพระองค์ทำไมพระองค์จึงทรงทอดทิ้งข้าพระองค์?” พระเจ้าจะไม่มัววันทอดทิ้งพระองค์ “พระองค์จะไม่ทรงปล่อยท่านให้ล้มเหลวหรือทอดทิ้งท่าน” (เฉลยธรรมบัญญัติ 31:6, ฮีบรู 13:5)⁴⁴ เป็นถ้อยคำของผู้เผยพระวจนะที่คุ้น ๆ กันในพระคัมภีร์เดิม

ในยามที่คุณทุกข์ทรมานอย่างสุด ๆ คุณเคยรู้สึกว่าคุณถูกลืมหืม? ความทุกข์ทรมานเป็นเรื่องหนักเฉพาะตัว คนใกล้ชิดคุณที่สุดก็ทุกข์ทรมานกับคุณด้วยไม่ได้ เพราะคุณเพียงคนเดียวเท่านั้นที่จะต้องแบกรับความเจ็บปวด ไม่ว่าจะเป็นความทุกข์ทรมานในรูปแบบใดก็ตาม โดยอาจจะเป็นความเจ็บปวดจากโรคมะเร็ง หรือโรคไขข้ออักเสบที่เจ้าทุกข์จะทุกข์ทรมานเพียงลำพัง เขาจะรู้สึกว่าคุณทอดทิ้งแม้ว่าเขาจะไม่ได้ถูกทอดทิ้งก็ตาม เพราะไม่มีใครที่จะรู้สึกอย่างที่เขารู้สึกได้

ผมเคยนั่งข้าง ๆ คนที่ใกล้ตาย ผมสิ้นหวังสุด ๆ เมื่อผมเห็นใครกำลังจะตาย เพราะผมรู้ว่าผมไม่สามารถจะพูดอะไรหรือทำอะไรที่จะปลอบใจเจ้าทุกข์ได้ เขาหรือเธอผู้นั้นต้องโดดเดี่ยวสุด ๆ ในช่วงสุดท้ายของการตาย มันเป็นเรื่องเจ็บปวดที่จะเฝ้าดูโดยรู้ว่าคุณไม่มีหวัง โดยเฉพาะในกรณีของเจ้าทุกข์ที่อายุน้อย คุณไม่สามารถช่วยอะไรคนนั้นได้เลย? เขาหรือเธอต้องเผชิญกับมันตามลำพัง

จากประสบการณ์ความทุกข์ทรมานของผม ขณะเมื่อผมรู้สึกเจ็บปวดร่างกายอย่างรุนแรง ผมรู้ว่าเฮเลนที่นั่งอยู่ข้าง ๆ ผม เดาไม่ออกเลยว่าผมกำลังเผชิญกับอะไร เธอไม่สามารถจะรู้สึกอย่างที่ผมรู้สึกได้ แล้วเธอจะรู้สึกได้อย่างไร? ก็เส้นประสาทของเธอไม่ได้เชื่อมต่อกับของผม เธอก็ได้แค่มองดูผมและเห็นสีหน้าของผม ในขณะนั้นคุณอยู่เพียงลำพัง พวกเราทุกคนก็เคยมีประสบการณ์แบบนั้นมาบ้างไม่มากก็น้อย

ในความทุกข์ทรมานหนักที่สุดของพระองค์นั้น พระเยซูร้องเสียงดังว่า “พระเจ้าของข้าพระองค์ พระเจ้าของข้าพระองค์ ทำไมพระองค์จึงทรงทอดทิ้งข้าพระองค์” (มัทธิว 27:46) พระเยซูไม่ได้ถูก

พระเจ้าผู้ทรงสามารถช่วยพระองค์ให้พ้นจากความตายได้ และพระเจ้าทรงสดับเนื่องจากความยำเกรงของพระคริสต์”

⁴⁴ ฮีบรู 13:5 “จงพอใจในสิ่งที่ท่านมีอยู่ เพราะว่าพระองค์ได้ตรัสว่า “เราจะไม่ละท่านหรือทอดทิ้งท่านเลย”

ทอดทิ้ง แต่พระองค์ทรงรู้สึกว่าคุณทอดทิ้ง นั่นคือจุดประสงค์ทั้งหมดของคำภีร์ที่คำภีร์สามารถสื่อสิ่งที่คำตรงๆไม่สามารถสื่อออกมาได้ แต่เราก็นับภาษาภีร์แบบตรงตามคำเขียน โดยคิดว่าพระเยซูทรงถูกทอดทิ้งตามที่เขียนนั้น พระองค์ไม่ได้ทรงถูกทอดทิ้ง พระยาห์เวห์ไม่เคยทอดทิ้งพระองค์เลย

พระเยซูทรงล้มเหลวได้ไหม? ใช่แล้ว พระองค์สามารถล้มเหลวได้ ความจริงแล้วมีหลายครั้งที่พระองค์ดูเหมือนจะล้าละล้ง พระองค์เฝ้าต่อพระพักตร์พระยาห์เวห์ถึงสามครั้ง ทรงต่อสู้จนเหงื่อและน้ำตาเป็นเลือด และทุกครั้งก็ออกมาตรัสว่า “อย่าให้เป็นไปตามใจข้าพระองค์ แต่ให้เป็นไปตามพระทัยของพระองค์” ถ้าจะตามพระทัยของพระองค์เองที่นอกเหนือจากพระทัยของพระบิดา พระองค์ก็อาจจะไม่ไปต่อ แต่พระองค์ก็ทรงไปต่อ เพราะพระองค์ได้รับคำบัญชาจากพระบิดา ดังนั้นพระองค์จะไปต่อจนถึงที่สุด แม้ว่าพระองค์จะต้องถูกทอดทิ้งก็ตาม

ทำไมพระยาห์เวห์จึงเสด็จเข้ามาในองค์พระเยซูเมื่อพระองค์ทรงบังเกิด และสถิตอยู่กับพระองค์ทุกนาที่ตั้งแต่ต้นจนถึงสุดท้ายตลอดช่วง 33 ปี? ที่เป็นเช่นนี้ก็เพื่อจะทรงให้แน่ใจว่า ด้วยการสถิตอยู่เป็นพิเศษของพระองค์นั้น พระเยซูจะทรงได้รับการคำจูนจนลมหายใจสุดท้ายของพระองค์ เพราะถ้าพระยาห์เวห์ไม่ได้ประทับอยู่ด้วย พระเยซูก็คงจะล้มเหลวอย่างแน่นอน พระองค์คงไม่สามารถจะไปต่อได้แม้แค่นาทีเดียว

ผู้ที่เกิดจากพระเจ้าจะไม่ทำบาป

ชีวิตคริสเตียนของเราที่เช่นเดียวกัน คุณและผมจะไม่ประสบความสำเร็จเลยแม้สักนาทีเดียวในชีวิตคริสเตียนถ้าปราศจากการสถิตอยู่ด้วยของพระองค์ คุณคิดไหมว่าทำไมพระเจ้าจึงประทานพระวิญญาณของพระองค์ให้กับเรา? หรือทำไมจึงให้เราเป็นพระวิหารของพระองค์? เหตุผลอย่างหนึ่งก็เพื่อให้การสถิตของพระองค์อยู่กับเราทุกขณะไปตลอดเส้นทาง คุณเห็นอย่างนี้จากประสบการณ์ของคุณเองไหม? ผมสังเกตจากประสบการณ์ของผมว่า トラบใดที่ผมสัมพันธ์อยู่กับพระยาห์เวห์ トラบใดที่พระองค์ดำเนินชีวิตในผมและผมก็ติดต่อกับพระองค์ ผมจะไม่ล้มเหลว ผมสามารถไปต่อได้อีกนานโดยไม่ล้มเหลวแม้แต่ครั้งเดียวไม่ว่าเรื่องอะไรก็ตาม ผมพูดอย่างนี้ไม่ใช่เพราะทะนงตน แต่เพราะความจริงที่ว่าพระยาห์เวห์สถิตอยู่ในผม ยอห์นกล่าวว่า “ผู้ที่เกิดจากพระเจ้าไม่ทำบาป เพราะเชื้อของพระองค์อยู่ในคนนั้นและเขาจะทำบาปไม่ได้ เพราะเขาเกิดจากพระเจ้า” (1 ยอห์น 3:9 ฉบับ NASB)

ผมพูดด้วยความมั่นใจที่สุดว่า เราจะสามารถก้าวผ่านชีวิตนี้ไปได้โดยไม่ล้มเหลวแม้สักครั้งเดียว トラบใดที่พระยาห์เวห์สถิตอยู่ในเราและเรารู้ตัวว่าติดต่อกับพระองค์อยู่กับพระยาห์เวห์ แต่น่าเสียดายที่เราส่วนใหญ่ล้มเหลวกันเรื่อยๆ ซึ่งมักจะเกิดขึ้นเมื่อเราละสายตาของเราไปจากองค์ผู้เป็นเจ้าและหัน

ไปมองที่อื่นสักประเดี๋ยวหนึ่งเหมือนกับเปโตร หลังจากล้มลงแล้ว เราก็เริ่มกระบวนการลุกขึ้นมา เราร้องคร่ำครวญต่อองค์ผู้เป็นเจ้าโดยหวังว่าจะไม่ต้องล้มลงและไม่ต้องใช้เวลานานมากที่จะลุกขึ้นมา

จากประสบการณ์ของผมและผมก็หวังว่าเป็นประสบการณ์ของคุณด้วยเช่นกัน ผมพูดได้ด้วยจิตสำนึกอย่างถูกต้องว่า ผมสามารถจะไปต่อได้เป็นเวลานานโดยไม่ล้มเหลวเลยสักครั้งเดียว แม้จะมีการทดลองและสิ่งยั่วยวนใจ จะหลายวันและหลายอาทิตย์ ผมก็ไม่ล้มเหลว ผมรู้ว่าผมมีความสามารถเต็มที่ที่จะล้มเหลว แต่ผมก็ไม่ล้มเหลว นั่นเป็นเพราะในความอ่อนแอของผมนั้น พระเจ้าทรงค้ำจุนผมและทรงยึดผมไว้ทุกขณะของวันนั้น

พระเยซูอาจล้มเหลวได้ แต่พระองค์ไม่ได้เป็นเช่นนั้น “พระองค์ทรงถูกทดลองเหมือนอย่างเราทุกประการ ถึงกระนั้นพระองค์ก็ยังไม่ปราศจากบาป” (ฮีบรู 4:15 ฉบับ NIV) ชัยชนะของพระองค์อยู่กับความจริงว่าพระยาห์เวห์สถิตอยู่ในพระองค์อย่างสมบูรณ์ ความบริบูรณ์ทั้งสิ้นของพระยาห์เวห์มีอยู่ในเวลานั้น ที่จะค้ำจุนพระเยซูเพื่อช่วยคุณและผมให้รอด

พระยาห์เวห์ทรงทุกข์ทรมานในความทุกข์ทรมานของพระคริสต์

พระยาห์เวห์ทรงทุกข์ทรมานมากอยู่ในพระคริสต์ ไม่ว่าจะเป็นความกระหาย ความหิว หรือการถูกตรึงบนกางเขน และทรงอยู่ด้วยกับพระคริสต์จนถึงนาทีสุดท้าย เราอาจจะไม่สามารถทุกข์ทรมานกับคนที่กำลังทุกข์ทรมานได้ แต่คุณรู้อะไรไหม? บางครั้งเราต้องทุกข์ทรมานมากกว่าคนที่ทุกข์ทรมานเสียอีกเพราะความสงสารที่เรามีต่อคนนั้น พวกเราที่เป็นพ่อจะเข้าใจสิ่งที่ผมกำลังพูดถึงอยู่ที่นี่ เมื่อผู้หญิงกำลังคลอดบุตร ผมไม่แน่ใจว่าใครจะทุกข์มากกว่ากัน เป็นภรรยาที่กำลังคลอดหรือว่าสามีที่กำลังเฝ้าดูและฟังเสียงร้องดัง ๆ ของเธอ

ภายในห้องคลอด พวกพยาบาลอาจจะตะคอกสุดเสียง เพราะความเจ็บปวดในการคลอดนั้นไม่ได้เกี่ยวข้องกับคนที่พวกเขารัก แต่เมื่อมาเป็นภรรยาและลูกของคุณเองดูสิ เสียงร้องทุกครั้งมันเจ็บสะท้านลงไปถึงสันหลัง ผมได้อยู่ในห้องคลอดจนถึงตอนภรรยาคลอดลูกสาว เมื่อผมได้ยินเสียงคนกรีดร้องในห้องคลอด ผมจึงถามว่า “มันเจ็บปวดเหมือนเสียงที่ร้องไหม?” เมื่อมีคนบอกผมว่ามันไม่ได้เจ็บปวดอย่างเสียงที่ร้องหรือ ผมจึงโล่งใจขึ้นบ้าง

เมื่อพระยาห์เวห์ทรงเห็นความทุกข์ทรมานของพระเยซู ผมจะไม่แปลกใจเลยที่พระองค์จะทรงทุกข์ทรมานมากกว่าพระเยซูเสียอีก แม้เราจะไม่สามารถรู้สึกกับความทุกข์ทรมานของผู้คนได้โดยตรง แต่เราก็สามารถจะเข้าอกเข้าใจผู้คนในแง่ของความพยายามจะเข้าใจความทุกข์ทรมานนั้น แต่ก็ขึ้นอยู่กับเราว่าเราเป็นคนแบบไหน คนที่ไม่รู้สึกอะไรง่าย ๆ ก็จะไม่ทุกข์ทรมานในแบบนี้ แต่ผม

รู้ว่าพระยาห์เวห์ผู้ทรงเปี่ยมด้วยความรักและความเมตตา จะทรงรู้สึกกับความทุกข์ทรมานของคนทั้งหลายได้ไวมาก คำว่า “ความรักและความเมตตา”⁴⁵ นี้ถูกใช้ซ้ำ ๆ กับพระยาห์เวห์ในพระคัมภีร์เดิม พระองค์ทรงทุกข์ทรมานกับประชากรของพระองค์ก็เพราะความเมตตาสงสารอย่างที่สุดของพระองค์ “พระองค์ทุกข์พระทัยในความทุกข์ทั้งหมดของเขา” (อิสยาห์ 63:9 ฉบับ NASB)

พระยาห์เวห์เสด็จเข้ามาในองค์พระเยซูไม่ใช่เพียงเพื่อจะคำจุนพระเยซู แต่เพื่อประทับอยู่กับพระองค์ ทรงอาศัยอยู่ในดินที่ซึ่งก็คือพระกายของพระเยซู พระองค์ประทับอยู่กับพระเยซู 33 ปี คุณสามารถเห็นความสัมพันธ์สนิทที่ลึกซึ้งและสวยงามระหว่างพระยาห์เวห์กับพระคริสต์ได้ โมเสสพูดคุยกับพระเจ้าแบบหน้าต่อหน้า แต่มีสิ่งทีลึกซึ้งกว่านั้นเกิดขึ้นในพระเยซูคริสต์ ก็คือความสัมพันธ์สนิทภายในระหว่างพระเยซูคริสต์ผู้เป็นมนุษย์กับพระยาห์เวห์พระเจ้าของพระองค์ ที่ทรงดำเนินชีวิตด้วยกันทุกขณะ และพระยาห์เวห์เองจะไม่ให้พระเยซูจะทรงล้มเหลว แต่จะให้ฤทธิ์อำนาจทั้งสิ้นที่จำเป็นกับพระเยซู เพื่อให้พันธกิจของพระองค์เพื่อความรอดของเราเป็นผลสำเร็จ นี่เป็นภาพที่สวยงามไม่ใช่หรือ?

การแยกทางกัน

สรุปว่าเรามาถึงทางแยกที่ต้องแยกทางกัน เราจะต้องเลือกระหว่างพระคริสต์ตามพระคัมภีร์หรือว่าพระคริสต์ตามความเชื่อในตรีเอกานุภาพที่เรียกว่าพระเจ้าพระบุตร ที่เราไม่พบร่องรอยของการดำรงอยู่ในพระคัมภีร์เดิมและการดำรงอยู่ในพระคัมภีร์ใหม่ตามการตีความผิด ๆ และตีความเกินจากที่มีในตัวบทเพื่อให้มีสิ่งนั้นอยู่ในตัวบท ผมได้แต่ขอต่อองค์ผู้เป็นเจ้าของทรงยกโทษให้ในความไม่รู้ของเราช่วงนั้น ที่เราทำไปด้วยความร้อนรนเพื่อพระเจ้า ก็เหมือนที่เขาโล้หม่เหงคริสต์จักรด้วยความร้อนรนที่ผิดทางด้วยความรู้เท่าไม่ถึงการณ์

พระคริสต์ตามความเชื่อในตรีเอกานุภาพมาแทนที่พระยาห์เวห์ และทำให้พระองค์หมดความจำเป็น เพราะพระคริสต์ผู้นี้ทรงมีทุกสิ่งที่เราต้องการ และพระองค์ทำสิ่งนี้โดยไม่ต้องพึ่งพาพระยาห์เวห์ แต่พระคริสต์ตามพระคัมภีร์นั้นเป็นผู้ที่พระยาห์เวห์ได้ทรงเลือกไว้ตั้งแต่วางรากสร้างโลก ทรงไม่สามารถจะดำเนินต่อไปได้แม้แต่อดใจเดียวโดยไม่พึ่งพาพระยาห์เวห์ พระยาห์เวห์สถิตอยู่กับพระองค์ทุกอย่างก้าวจนถึงวินาทีสุดท้ายจนลมหายใจเฮือกสุดท้าย และมอบจิตวิญญาณของพระองค์กลับคืนสู่พระยาห์เวห์ พระยาห์เวห์จึงทรงชุบพระเยซูให้ฟื้นขึ้นจากความตายด้วยฤทธานุภาพของ

⁴⁵ หรือ “ความรักมั่นคง”

พระองค์ และทรงตั้งพระคริสต์ไว้สูงและให้พระนามของพระองค์อยู่เหนือนามทุกนามที่ทุกเข้าจะต้องกราบลง

พระเยซูทรงมีความสำคัญมากเพียงใดกับพระยาห์เวห์ และเราแต่ละคนจะมีความสำคัญมากเพียงใดกับพระยาห์เวห์หลังจากที่เราได้ต่อสู้จนผ่านพ้นความมืดของโลกนี้ เป็นการสู้ที่ยากลำบาก เราได้ต่อสู้ท่ามกลางคำสอนเท็จ การสะดุดอยู่ในความมืด แต่ในที่สุดเราก็มາถึงจุดหมายด้วยการเสริมกำลังและการสถิตอยู่ของพระเจ้า เราสามารถจะเข้าใจความสำคัญมากที่พระเยซูมีต่อพระยาห์เวห์ได้ดีขึ้น โดยดูจากเรื่องของโยเซฟที่ฟาโรห์ให้ชื่อของเขายู่เหนือนามทุกนามในอียิปต์ โดยในนามของโยเซฟนั้นเมื่อตราของฟาโรห์ถูกยกขึ้นทุกเข้าจะต้องคุกลงต่อโยเซฟ ดังที่เราได้เห็นแล้วถึงความสัมพันธ์ของพระเยซูกับพระยาห์เวห์นั้นเป็นภาพตัวอย่างที่ดีในฝ่ายวิญญาณโดยโยเซฟและโมเสสนั้น เปรียบให้เห็นในทำนองเดียวกันที่พระเยซูก็ได้ทรงพาเราออกมาจากแผ่นดินอียิปต์และให้เรามีอิสรภาพในชีวิตใหม่ นั่นคือความงดงามของพระเยซู

ความสับสนของความเชื่อในตรีเอกานุภาพก็คือ “พระบิดา” มีความหมายแตกต่างจากพระบิดาในพระคัมภีร์ และ “พระคริสต์” ก็มีความหมายที่แตกต่างจากพระคริสต์ในพระคัมภีร์ ที่ผ่านมาเราไม่สามารถจะบอกความแตกต่างได้ เพราะเราได้ถูกปลูกฝังเช่นนั้น แต่ตอนนี้เราเห็นชัดเจนโดยพระคุณของพระเจ้า

ผมขอประกาศถ้อยคำของเอลียาห์ว่า จงเลือกเสียในวันนี้ว่าคุณจะรับใช้ผู้ใด เพราะจะไม่มีใครอะลุ่มอล่วยอยู่ระหว่างสองฝ่ายนี้ หรือดังที่โมเสสกล่าวในอพยพ 32:26 หลังจากที่ประชาชนสร้างวัวทองคำว่า “ใครอยู่ฝ่ายพระยาห์เวห์?”⁴⁶ ถ้อยคำนี้มักจะแปลผิดว่า “ใครอยู่ฝ่ายองค์ผู้เป็นเจ้าของ?” คุณจำเป็นต้องตัดสินใจเลือก ใครอยู่ฝ่ายพระยาห์เวห์? วันนี้ผมขอเรียกร้องให้คุณ จงกลับมาหาพระยาห์เวห์ผู้เป็นพระเจ้าและผู้ช่วยให้รอดของเราเพียงผู้เดียว ชีวิตนิรันดร์ของคุณขึ้นอยู่กับ การตัดสินใจเลือกของคุณ แต่สำหรับผมและครอบครัว เราจะปรนนิบัติองค์ผู้เป็นเจ้าของที่คือพระยาห์เวห์⁴⁷ แล้วคุณล่ะจะปรนนิบัติผู้ใด?

⁴⁶ อพยพ 32:26 แล้วโมเสสยืนอยู่ที่ประตูคำร้องว่า “ใครอยู่ฝ่ายพระยาห์เวห์? จงมาหาเราเถิด” (ฉบับมาตรฐาน 2011)

⁴⁷ โยชูวา 24:15 “แต่ส่วนข้าพเจ้าและครอบครัวของข้าพเจ้า เราจะปรนนิบัติพระยาห์เวห์” (ฉบับมาตรฐาน 2011)